

Nr 177

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Schweiz för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet; given Stockholms slott den 29 oktober 1965.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 23 april 1965 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 7 maj 1965 undertecknat avtal mellan Sverige och Schweiz för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal;

dels bifalla det förslag i övrigt, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett mellan Sverige och Schweiz ingånget avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Avtalet ersätter ett den 16 oktober 1948 mellan Sverige och Schweiz ingånget avtal i samma ämne.

Det nya avtalet blir, efter ratifikation, tillämpligt i fråga om svensk inkomstskatt beträffande inkomst som förvärvas fr. o. m. den 1 januari 1966. Avtalet avses vidare bli tillämpligt på svensk förmögenhetsskatt, som utgår på grund av taxering fr. o. m. år 1967.

Avtal mellan Konungariket Sverige och Schweiziska Edsförbundet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet

Konungariket Sveriges regering och Schweiziska förbundsrådet hava,

föranledda av önskan att ingå ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet,

för detta ändamål utsett såsom sina befullmäktigade ombud:

Konungariket Sveriges regering:

Ministern för utrikes ärendena
Torsten Nilsson

Schweiziska förbundsrådet:

Schweiziska Edsförbundets ambassadör i Stockholm, Egbert von Graffenried,

vilka, efter att hava delgivit varandra sina fullmakter, som befunnits i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

KAPITEL I

Avtalets tillämpningsområde

Artikel 1

Skattskyldiga

Detta avtal är tillämpligt på personer, som äga hemvist i en avtalslutande stat eller i båda staterna.

Artikel 2

Skatter

§ 1. Avtalet är tillämpligt på skatter å inkomst och förmögenhet, vil-

Abkommen zwischen dem Königreich Schweden und der Schweizerischen Eidgenossenschaft zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen

Die Regierung des Königreichs Schweden und der Schweizerische Bundesrat,

vom Wunsche geleitet, ein Abkommen zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen abzuschliessen,

haben zu diesem Zweck zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

Die Regierung des Königreichs Schweden:

Herrn Torsten Nilsson, Minister für Auswärtige Angelegenheiten

Der Schweizerische Bundesrat:

Herrn Fürsprecher Egbert von Graffenried, Botschafter der Schweizerischen Eidgenossenschaft in Stockholm,

die, nachdem sie sich ihre Vollmachten mitgeteilt und diese in guter und gehöriger Form befunden, folgendes vereinbart haben:

ABSCHNITT I

Geltungsbereich des Abkommens

Artikel 1

Persönlicher Geltungsbereich

Dieses Abkommen gilt für Personen, die in einem Vertragsstaat oder in beiden Vertragsstaaten ansässig sind.

Artikel 2

Unter das Abkommen fallende Steuern

§ 1. Dieses Abkommen gilt, ohne Rücksicht auf die Art der Erhe-

ka uppbäras av envar av de avtalslutande staterna eller av dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, oberoende av sättet för skattens uttagande.

§ 2. Med skatter å inkomst och förmögenhet förstås alla ordinära och extraordinära skatter, som utgå å inkomst eller å förmögenhet i dess helhet eller å delar av inkomst eller förmögenhet, därunder inbegripna skatter å vinst genom avyttring av lös eller fast egendom, skatter å ett företags totala löneutbetalningar samt skatter å värdestegring.

§ 3. De för närvarande utgående skatter, på vilka avtalet skall äga tillämpning, äro särskilt:

a) Beträffande Sverige:

1) Den statliga inkomstskatten, sjömansskatten och kupongskatten däri inbegripna;

2) bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter;

3) ersättningsskatten och utskiftningskatten;

4) den kommunala inkomstskatten samt

5) den statliga förmögenhetsskatten; skatt av sådant slag benämnas i det följande »svensk skatt».

b) Beträffande Schweiz:

De federala, kantonala och kommunala skatterna på

1) inkomst (sammanlagd inkomst, arbetsinkomst, inkomst av kapital, rörelseinkomst, realisationsvinst etc.) samt

2) förmögenhet (sammanlagd förmögenhet, lös och fast egendom, rörelsetillgångar, kapital och reserver etc.);

bung, für Steuern vom Einkommen und vom Vermögen, die für Rechnung eines der beiden Vertragstaaten, seiner politischen Unterabteilungen oder seiner lokalen Körperschaften erhoben werden.

§ 2. Als Steuern vom Einkommen und vom Vermögen gelten alle ordentlichen und ausserordentlichen Steuern, die vom Gesamteinkommen, vom Gesamtvermögen oder von Teilen des Einkommens oder des Vermögens erhoben werden, einschliesslich der Steuern vom Gewinn aus der Veräusserung beweglichen oder unbeweglichen Vermögens, der Lohnsummensteuern sowie der Steuern vom Vermögenszuwachs.

§ 3. Zu den zur Zeit bestehenden Steuern, für die das Abkommen gilt, gehören insbesondere

a) in Schweden:

1) die staatliche Einkommensteuer, einschliesslich der Seemannsteuer und der Couponsteuer;

2) die Abgabe auf besondere Vorteile und Gerechtigkeiten (bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter);

3) die Sondersteuern von Aktiengesellschaften bei Nichtausschüttung vorhandener Gewinne (ersättningsskatten) und auf Ausschüttungen bei Kapitalherabsetzung (utskiftningskatten);

4) die kommunale Einkommensteuer (den kommunala inkomstskatten); und

5) die staatliche Vermögensteuer (im folgenden als „schwedische Steuer“ bezeichnet);

b) in der Schweiz:

die von Bund, Kantonen und Gemeinden erhobenen Steuern

1) vom Einkommen (Gesamteinkommen, Erwerbseinkommen, Vermögensertrag, Geschäftsertrag, Kapitalgewinn usw.) und

2) vom Vermögen (Gesamtvermögen, bewegliches und unbewegliches Vermögen, Geschäftsvermögen, Kapital und Reserven usw.) (im folgen-

skatt av sådant slag benämnes i det följande »schweizisk skatt».

§ 4. Avtalet skall icke äga tillämpning

a) beträffande Sverige på den särskilda beskattningen av vinst på lotterier och vadhållning;

b) beträffande Schweiz på den federala källskatten å vinst på schweiziska lotterier.

§ 5. Avtalet skall likaledes tillämpas å skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, vilka framdeles uttagas vid sidan av eller i stället för de för närvarande utgående skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skola vid utgången av varje år meddela varandra ändringar i skattelagstiftningen.

den als „schweizerische Steuer“ bezeichnet).

§ 4. Das Abkommen gilt nicht

a) in Schweden: für die Sondersteuern auf Gewinnen von Lotterien und Wetten;

b) in der Schweiz: für die an der Quelle erhobene eidgenössische Verrechnungssteuer von Lotteriegewinnen.

§ 5. Das Abkommen gilt auch für alle Steuern gleicher oder ähnlicher Art, die künftig neben den zur Zeit bestehenden Steuern oder an deren Stelle erhoben werden. Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten teilen einander am Ende eines jeden Jahres die in ihren Steuergesetzen eingetretenen Aenderungen mit.

KAPITEL II

Definitioner

Artikel 3

Allmänna definitioner

§ 1. Där icke sammanhanget annat föranleder, skola i detta avtal följande uttryck hava nedan angivnen betydelse:

a) Uttrycken »en avtalsslutande stat» och »den andra avtalsslutande staten» åsyfta Sverige och Schweiz, alltefter som sammanhanget kräver.

b) Uttrycket »person» inbegriper en fysisk person, ett bolag och varje annan sammanslutning av personer.

c) Uttrycket »bolag» åsyftar varje slag av juridisk person eller varje subjekt, som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person.

d) Uttrycken »företag i en avtalsslutande stat» och »företag i den andra avtalsslutande staten» åsyfta ett företag, som bedrivs av en person med hemvist i en avtalsslutande

ABSCHNITT II

Definitionen

Artikel 3

Allgemeine Definitionen

§ 1. Im Sinne dieses Abkommens, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert:

a) bedeuten die Ausdrücke „ein Vertragsstaat“ und „der andere Vertragsstaat“, je nach dem Zusammenhang, Schweden oder die Schweiz;

b) umfasst der Ausdruck „Person“ natürliche Personen, Gesellschaften und alle anderen Personenvereinigungen;

c) bedeutet der Ausdruck „Gesellschaft“ juristische Personen oder Rechtsträger, die für die Besteuerung wie juristische Personen behandelt werden;

d) bedeuten die Ausdrücke „Unternehmen eines Vertragsstaates“ und „Unternehmen des anderen Vertragsstaates“, je nachdem, ein Unternehmen, das von einer in einem Vertrag-

stat respektive ett företag, som bedrivs av en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten.

e) Uttrycket »behörig myndighet» åsyftar:

1) I Sverige: Finansministern eller hans befullmäktigade ombud.

2) I Schweiz: Chefen för Edsförbundets skatteförvaltning eller hans befullmäktigade ombud.

§ 2. Då en avtalsslutande stat tillämpar bestämmelserna i detta avtal, skall, såvitt icke sammanhanget annorlunda kräver, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke särskilt angivits, anses hava den betydelse, som uttrycket har enligt den statens lagstiftning rörande sådana skatter, som inbegripas under avtalet.

Artikel 4

Skatterättsligt hemvist

§ 1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket »person med hemvist i en avtalsslutande stat» varje person, som enligt den statens lagstiftning är underkastad beskattning därstädes på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller varje annan liknande omständighet.

§ 2. Då på grund av bestämmelserna i § 1 ovan en fysisk person äger hemvist i båda avtalsslutande staterna, skall följande gälla:

a) Han skall anses äga hemvist i den avtalsslutande stat, i vilken han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i båda avtalsslutande staterna, anses han äga hemvist i den avtalsslutande stat, med vilken han har de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna (centrum för levnadsintressena).

b) Om det icke kan avgöras, i vilken avtalsslutande stat centrum för

stat ansässigen Person betrieben wird, oder ein Unternehmen, das von einer in dem anderen Vertragstaat ansässigen Person betrieben wird;

e) bedeutet der Ausdruck „zuständige Behörde“

1) in Schweden: der Finanzminister oder sein bevollmächtigter Vertreter;

2) in der Schweiz: der Direktor der Eidgenössischen Steuerverwaltung oder sein bevollmächtigter Vertreter.

§ 2. Bei Anwendung des Abkommens durch einen Vertragstaat hat, wenn der Zusammenhang nichts anderes erfordert, jeder nicht anders definierte Ausdruck die Bedeutung, die ihm nach dem Recht dieses Staates über die Steuern zukommt, welche Gegenstand des Abkommens sind.

Artikel 4

Steuerlicher Wohnsitz

§ 1. Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „eine in einem Vertragstaat ansässige Person“ eine Person, die nach dem Recht dieses Staates dort auf Grund ihres Wohnsitzes, ihres ständigen Aufenthalts, des Ortes ihrer Geschäftsleitung oder eines anderen ähnlichen Merkmals steuerpflichtig ist.

§ 2. Ist nach Absatz 1 eine natürliche Person in beiden Vertragstaaten ansässig, so gilt folgendes:

a) Die Person gilt als in dem Vertragstaat ansässig, in dem sie über eine ständige Wohnstätte verfügt. Verfügt sie in beiden Vertragstaaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als in dem Vertragstaat ansässig, zu dem sie die engeren persönlichen und wirtschaftlichen Beziehungen hat (Mittelpunkt der Lebensinteressen).

b) Kann nicht bestimmt werden, in welchem Vertragstaat die Person

levnadsintressena befinner sig, eller om han icke i någondera avtalsslutande staten har ett hem, som stadigvarande står till hans förfogande, anses han äga hemvist i den avtalsslutande stat, där han stadigvarande vistas.

c) Om han stadigvarande vistas i båda avtalsslutande staterna eller om han icke vistas stadigvarande i någon av dem, anses han äga hemvist i den avtalsslutande stat, i vilken han är medborgare.

d) Om han är medborgare i båda avtalsslutande staterna eller om han icke är medborgare i någon av dem, skola de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna avgöra frågan genom överenskommelse.

§ 3. Då på grund av bestämmelserna i § 1 ovan en person, som ej är fysisk person, äger hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses dess hemvist förefinnas i den stat, där dess verkliga ledning är belägen. Detsamma gäller sådana handelsbolag och enkla bolag, vilka bildats eller organiserats enligt lagstiftningen i en avtalsslutande stat.

§ 4. Då en fysisk person slutgiltigt flyttat sitt hemvist från den ena avtalsslutande staten till den andra, upphör skattskyldigheten, såvitt denna sammanhänger med hemvistet, i den förstnämnda staten med utgången av den dag under vilken flyttningen slutförts.

Artikel 5

Fast driftställe

§ 1. Med uttrycket »fast driftställe» förstås i detta avtal en stadigvarande affärsanordning, i vilken företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

§ 2. Uttrycket »fast driftställe» innefattar särskilt:

- a) Plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,

den Mittelpunkt der Lebensinteressen hat, oder verfügt sie in keinem der Vertragstaaten über eine ständige Wohnstätte, so gilt sie als in dem Vertragstaat ansässig, in dem sie ihren gewöhnlichen Aufenthalt hat.

c) Hat die Person ihren gewöhnlichen Aufenthalt in beiden Vertragstaaten oder in keinem der Vertragstaaten, so gilt sie als in dem Vertragstaat ansässig, dessen Staatsangehörigkeit sie besitzt.

d) Besitzt die Person die Staatsangehörigkeit beider Vertragstaaten oder keines Vertragstaates, so regeln die zuständigen Behörden der Vertragstaaten die Frage in gegenseitigem Einvernehmen.

§ 3. Ist nach Absatz 1 eine andere als eine natürliche Person in beiden Vertragstaaten ansässig, so gilt sie als in dem Vertragstaat ansässig, in dem sich der Ort ihrer tatsächlichen Geschäftsleitung befindet. Dasselbe gilt für die nach dem Recht eines Vertragstaates errichteten oder organisierten Personengesellschaften.

§ 4. Bei natürlichen Personen, die ihren Wohnsitz endgültig von einem in den anderen Vertragstaat verlegt haben, endet die Steuerpflicht, soweit sie an den Wohnsitz anknüpft, im erstgenannten Staat mit dem Ablauf des Tages, an dem die Wohnsitzverlegung vollzogen ist.

Artikel 5

Betriebstätte

§ 1. Im Sinne dieses Abkommens bedeutet der Ausdruck „Betriebstätte“ eine feste Geschäftseinrichtung, in der die Tätigkeit des Unternehmens ganz oder teilweise ausgeübt wird.

§ 2. Der Ausdruck „Betriebstätte“ umfasst insbesondere:

- a) einen Ort der Leitung,
- b) eine Zweigniederlassung,
- c) eine Geschäftsstelle,

- d) fabrik,
- e) verkstad,
- f) gruva, stenbrott eller annan plats för utnyttjandet av naturtillgångar,
- g) plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbete, som varar mer än tolv månader.

§ 3. Uttrycket »fast driftställe» skall icke anses innefatta:

- a) Användningen av anordningar, avsedda uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,
- b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg,

d) innehavet av en stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagens räkning.

§ 4. En person, som är verksam i en avtalsslutande stat för ett företag i den andra avtalsslutande staten — härunder inbegripes icke sådan oberoende representant som avses i § 5 — behandlas såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten om han innehar och i den förstnämnda staten regelbundet använder en fullmakt att sluta avtal i företagens namn samt verksamheten icke begränsas till inköp av varor för företagens räkning.

§ 5. Ett företag i en avtalsslutande stat anses icke hava ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten allenast på den grund, att företaget uppehåller affärsförbindelser i

- d) eine Fabrikationsstätte,
- e) eine Werkstatt,
- f) ein Bergwerk, einen Steinbruch oder eine andere Stätte der Ausbeutung von Bodenschätzen,
- g) eine Bauausführung oder Montage, deren Dauer zwölf Monate überschreitet.

§ 3. Als Betriebstätten gelten nicht:

- a) Einrichtungen, die ausschliesslich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung von Gütern oder Waren des Unternehmens benutzt werden;
- b) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschliesslich zur Lagerung, Ausstellung oder Auslieferung unterhalten werden;

c) Bestände von Gütern oder Waren des Unternehmens, die ausschliesslich zu dem Zweck unterhalten werden, durch ein anderes Unternehmen bearbeitet oder verarbeitet zu werden;

d) eine feste Geschäftseinrichtung, die ausschliesslich zu dem Zweck unterhalten wird, für das Unternehmen Güter oder Waren einzukaufen oder Informationen zu beschaffen.

§ 4. Ist eine Person — mit Ausnahme eines unabhängigen Vertreters im Sinne des Absatzes 5 — in einem Vertragsstaat für ein Unternehmen des anderen Vertragsstaates tätig, so gilt eine in dem erstgenannten Staat gelegene Betriebstätte als gegeben, wenn die Person eine Vollmacht besitzt, im Namen des Unternehmens Verträge abzuschliessen, und die Vollmacht in diesem Staat gewöhnlich ausübt, es sei denn, dass sich ihre Tätigkeit auf den Einkauf von Gütern oder Waren für das Unternehmen beschränkt.

§ 5. Ein Unternehmen eines Vertragsstaates wird nicht schon deshalb so behandelt, als habe es eine Betriebstätte in dem anderen Vertragsstaat, weil es dort seine Tätigkeit

den andra staten genom förmedling av en mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att dessa personer därvid fullgöra uppdrag, vilka tillhöra deras vanliga affärsverksamhet.

§ 6. Den omständigheten, att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrolleras eller kontrolleras av ett bolag, som har sitt hemvist i den andra avtalsslutande staten eller som uppehåller affärsförbindelser i denna andra stat (antingen genom ett fast driftställe eller annorledes), skall icke i och för sig medföra att någotdera bolaget betraktas såsom ett fast driftställe för det andra bolaget.

KAPITEL III

Beskattning av inkomst

Artikel 6

Fastighet

§ 1. Inkomst av fastighet må beskattas i den avtalsslutande stat i vilken fastigheten är belägen.

§ 2. Uttrycket »fastighet» skall ha den betydelse som uttrycket har enligt gällande lagar i den avtalsslutande stat, i vilken egendomen i fråga är belägen. Under detta uttryck inbegripas dock alltid egendom som utgör tillbehör till fastighet, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter å vilka föreskrifterna i allmän lag angående fastigheter äga tillämpning, nyttjanderätt till fastighet och rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja gruvor, källor och andra naturtillgångar. Fartyg och luftfartyg skola däremot icke betraktas såsom fastigheter.

durch einen Makler, Kommissionär oder einen anderen unabhängigen Vertreter ausübt, sofern diese Personen im Rahmen ihrer ordentlichen Geschäftstätigkeit handeln.

§ 6. Allein dadurch, dass eine in einem Vertragstaat ansässige Gesellschaft eine Gesellschaft beherrscht oder von einer Gesellschaft beherrscht wird, die in dem anderen Vertragstaat ansässig ist oder dort (entweder durch eine Betriebstätte oder in anderer Weise) ihre Tätigkeit ausübt, wird eine der beiden Gesellschaften nicht zur Betriebstätte der anderen.

ABSCHNITT III

Besteuerung des Einkommens

Artikel 6

Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen

§ 1. Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen können in dem Vertragstaat besteuert werden, in dem dieses Vermögen liegt.

§ 2. Der Ausdruck „unbewegliches Vermögen“ bestimmt sich nach dem Recht des Vertragstaates, in dem das Vermögen liegt. Der Ausdruck umfasst in jedem Fall die Zugehör zum unbeweglichen Vermögen, das lebende und tote Inventar land- und forstwirtschaftlicher Betriebe, die Rechte, auf die die Vorschriften des Privatrechts über Grundstücke Anwendung finden, die Nutzungsrechte an unbeweglichem Vermögen sowie die Rechte auf veränderliche oder feste Vergütungen für die Ausbeutung oder das Recht auf Ausbeutung von Mineralvorkommen, Quellen und anderen Bodenschätzen; Schiffe und Luftfahrzeuge gelten nicht als unbewegliches Vermögen.

§ 3. Bestämmelserna i § 1 ovan skola äga tillämpning såväl å inkomst, vilken förvärfvas genom omedelbart brukande av fastighet, som å inkomst, vilken erhålles genom uthyrning av fastighet eller genom annan användning av fastigheten.

§ 4. Bestämmelserna i §§ 1 och 3 ovan skola även äga tillämpning å sådan inkomst av fastighet som förvärfvas av ett företag ävensom inkomst av fastighet som användes vid utöandet av fria yrken.

Artikel 7

Rörelse

§ 1. Inkomst av rörelse, åtnjuten av ett företag i en avtalsslutande stat, må beskattas allenast i denna stat, såvida icke företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från ett där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, äger den andra avtalsslutande staten beskatta företagets inkomst men endast så stor del därav, som är hänförlig till det fasta driftstället.

§ 2. Om ett företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från ett där beläget fast driftställe, skall i vardera staten till det fasta driftstället hänföras den inkomst av rörelse, som driftstället kan antagas skola hava åtnjutit, därest driftstället varit ett fristående företag med samma eller liknande verksamhet, bedriven under samma eller liknande villkor, samt driftstället självständigt avslutat affärer med det företaget, till vilket driftstället hör.

§ 3. Vid bestämmandet av det fasta driftställets inkomst av rörelse skall avdrag medgivas för alla kostnader som uppkommit för det fasta driftställets räkning, härunder inbegripna kostnader för företagets ledning och allmänna förvaltning, oav-

§ 3. Absatz 1 gilt für Einkünfte aus der unmittelbaren Nutzung, der Vermietung oder Verpachtung sowie jeder anderen Art der Nutzung unbeweglichen Vermögens.

§ 4. Die Absätze 1 und 3 gelten auch für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen eines Unternehmens und für Einkünfte aus unbeweglichem Vermögen, das der Ausübung eines freien Berufes dient.

Artikel 7

Unternehmensgewinne

§ 1. Gewinne eines Unternehmens eines Vertragsstaates können nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, dass das Unternehmen seine Tätigkeit im anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte ausübt. Uebt das Unternehmen seine Tätigkeit in dieser Weise aus, so können die Gewinne des Unternehmens in dem anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser Betriebsstätte zugerechnet werden können.

§ 2. Uebt ein Unternehmen eines Vertragsstaates seine Tätigkeit in dem anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebsstätte aus, so sind in jedem Vertragsstaat dieser Betriebsstätte die Gewinne zuzurechnen, die sie hätte erzielen können, wenn sie eine gleiche oder ähnliche Tätigkeit unter gleichen oder ähnlichen Bedingungen als selbständiges Unternehmen ausgeübt hätte und im Verkehr mit dem Unternehmen, dessen Betriebsstätte sie ist, völlig unabhängig gewesen wäre.

§ 3. Bei der Ermittlung der Gewinne einer Betriebsstätte werden die für diese Betriebsstätte entstandenen Aufwendungen, einschliesslich der Geschäftsführungs- und allgemeinen Verwaltungskosten, zum Abzug zugelassen, gleichgültig, ob sie in dem

sett om kostnaderna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes.

§ 4. Vad i § 2 av denna artikel stadgas skall emellertid icke hindra att inkomst hänförlig till ett fast driftställe i en avtalsslutande stat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, därvid högst 10 procent av företagets inkomst först skall tilldelas huvudkontoret. Förfarandet skall dock vara sådant att resultatet står i överensstämmelse med de i denna artikel angivna principerna.

§ 5. Beträffande ett försäkringsföretag i en avtalsslutande stat, vilket bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från ett där beläget fast driftställe, skall inkomst hänförlig till det fasta driftstället bestämmas genom en fördelning av företagets hela inkomst efter förhållandet mellan det fasta driftställets bruttopremieintäkter och summan av företagets bruttopremieintäkter.

§ 6. Inkomst skall icke anses hänförlig till ett fast driftställe allenast av den anledningen att det fasta driftstället inköper varor för företagets räkning.

§ 7. Vid tillämpningen av föregående paragrafer skall inkomst hänförlig till det fasta driftstället bestämmas genom samma förfarande år från år såvida icke särskilda förhållanden annat föranleda.

§ 8. Ingår i rörelseinkomsten inkomstslag, vilka behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, skola bestämmelserna i dessa artiklar icke beröras av reglerna i förevarande artikel.

Artikel 8

Sjö- och luftfartstrafik

§ 1. Inkomst, som förvärvas genom utövande av sjöfart eller luftfart i in-

Staat, in dem die Betriebstätte liegt, oder anderswo entstanden sind.

§ 4. Absatz 2 schliesst nicht aus, dass ein Vertragsstaat die einer Betriebstätte zuzurechnenden Gewinne durch Aufteilung der Gesamtgewinne des Unternehmens auf seine einzelnen Teile unter Anrechnung eines Voraus von höchstens 10 vom Hundert zu Gunsten des Sitzes des Unternehmens ermittelt; die Art der angewendeten Gewinnaufteilung muss jedoch so sein, dass das Ergebnis mit den Grundsätzen dieses Artikels übereinstimmt.

§ 5. Uebt ein Versicherungsunternehmen eines Vertragsstaates seine Tätigkeit in dem anderen Vertragsstaat durch eine dort gelegene Betriebstätte aus, so sind die dieser Betriebstätte zuzurechnenden Gewinne dadurch zu ermitteln, dass die Gesamtgewinne des Unternehmens im Verhältnis der Rohprämieeinnahmen dieser Betriebstätte zu den gesamten Rohprämieeinnahmen des Unternehmens aufgeteilt werden.

§ 6. Auf Grund des blossen Einkaufs von Gütern oder Waren für das Unternehmen wird einer Betriebstätte kein Gewinn zugerechnet.

§ 7. Bei Anwendung der vorstehenden Absätze sind die der Betriebstätte zuzurechnenden Gewinne jedes Jahr auf dieselbe Art zu ermitteln, es sei denn, dass ausreichende Gründe dafür bestehen, anders zu verfahren.

§ 8. Gehören zu den Gewinnen Einkünfte, die in anderen Artikeln dieses Abkommens behandelt werden, so werden die Bestimmungen jener Artikel durch die Bestimmungen dieses Artikels nicht berührt.

Artikel 8

Seeschifffahrt und Luftfahrt

§ 1. Gewinne aus dem Betrieb von Seeschiffen oder Luftfahrzeugen im

ternationell trafik, skall beskattas allenast i den avtalsslutande stat, i vilken företaget har sin verkliga ledning.

§ 2. Bestämmelserna i § 1 skola även tillämpas vid deltagande i en pool, en gemensam trafikorganisation eller ett internationellt trafikföretag.

Artikel 9

Intressegemenskap mellan företag

I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltaga i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äga del i båda dessa företags kapital,

skall iakttagas följande. Om mellan företagen i fråga om handel eller andra ekonomiska förbindelser avtals eller föreskrivas villkor, som avvika från dem som skulle hava avtalats mellan två av varandra oberoende företag, må alla vinster, som skulle hava tillkommit det ena företaget om sagda villkor icke funnits men som på grund av villkoren i fråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomster och beskattas i överensstämmelse därmed.

Artikel 10

Utdelning

§ 1. Utdelning från ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten må beskattas i denna andra stat.

§ 2. Den avtalsslutande stat, i vil-

internationalen Verkehr können nur in dem Vertragstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

§ 2. Absatz 1 gilt auch für Gewinne aus der Beteiligung an einem Pool, an einer gemeinsamen Betriebsorganisation oder an einer internationalen Betriebskörperschaft.

Artikel 9

Verbundene Unternehmen

Wenn

a) ein Unternehmen eines Vertragstaates unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder am Kapital eines Unternehmens des anderen Vertragstaates beteiligt ist, oder

b) dieselben Personen unmittelbar oder mittelbar an der Geschäftsleitung, der Kontrolle oder am Kapital eines Unternehmens eines Vertragstaates und eines Unternehmens des anderen Vertragstaates beteiligt sind,

und in diesen Fällen zwischen den beiden Unternehmen hinsichtlich ihrer kaufmännischen oder finanziellen Beziehungen Bedingungen vereinbart oder auferlegt werden, die von denen abweichen, die unabhängige Unternehmen miteinander vereinbaren würden, so dürfen die Gewinne, die eines der Unternehmen ohne diese Bedingungen erzielt hätte, wegen dieser Bedingungen aber nicht erzielt hat, den Gewinnen dieses Unternehmens zugerechnet und entsprechend besteuert werden.

Artikel 10

Dividenden

§ 1. Dividenden, die eine in einem Vertragstaat ansässige Gesellschaft an eine in dem anderen Vertragstaat ansässige Person zahlt, können in dem anderen Staat besteuert werden.

§ 2. Diese Dividenden können je-

ken det utbetalande bolaget äger hemvist, må dock enligt sin egen lagstiftning beskatta utdelningen, men därvid får skattesatsen icke överstiga 5 procent av utdelningens bruttobelopp.

De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skola träffa överenskommelse om tillämpningen av nämnda begränsning.

Denna paragraf skall icke beröra bolagets beskattning för vinst av vilken utdelningen utbetalas.

§ 3. Med uttrycket »utdelning» förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andra liknande bevis med rätt till andel i vinst, andelar i gruva, stiftarandelar eller andra rättigheter, fordringar ej inbegripna, med rätt till deltagande i vinst ävensom inkomst av andra andelar i bolag, vilken enligt skattelagstiftningen i den stat, varest det utdelande bolaget äger hemvist, jämställs med inkomst av aktier.

§ 4. Bestämmelserna i §§ 1 och 2 äro icke tillämpliga, om mottagaren av utdelningen äger hemvist i en avtalsslutande stat och innehar ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, varest det utbetalande bolaget äger hemvist, samt den andel, av vilken utdelningen i fråga härflyter, äger verkligt samband med det fasta driftstället. I dylikt fall skola bestämmelserna i artikel 7 äga tillämpning.

§ 5. Om ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst från den andra avtalsslutande staten, får icke i denna andra stat påföras någon skatt å utdelning, som av bolaget utbetalas till personer, vilka ej äga hemvist i denna andra stat, och ej heller någon skatt å bolagets icke utdelade vinst; det sagda gäller även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis ut-

doch in dem Vertragstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber 5 vom Hundert des Bruttobetrag der Dividenden nicht übersteigen.

Die zuständigen Behörden der Vertragstaaten regeln in gegenseitigem Einvernehmen, wie diese Begrenzungsbestimmung durchzuführen ist.

Dieser Absatz berührt nicht die Besteuerung der Gesellschaft in bezug auf die Gewinne, aus denen die Dividenden gezahlt werden.

§ 3. Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Dividenden“ bedeutet Einkünfte aus Aktien, Genussaktien oder Genussscheinen, Kuxen, Gründeranteilen oder anderen Rechten — ausgenommen Forderungen — mit Gewinnbeteiligung sowie aus sonstigen Gesellschaftsanteilen stammende Einkünfte, die nach dem Steuerrecht des Staates, in dem die ausschüttende Gesellschaft ansässig ist, den Einkünften aus Aktien gleichgestellt sind.

§ 4. Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragstaat ansässige Empfänger der Dividenden in dem anderen Vertragstaat, in dem die die Dividenden zahlende Gesellschaft ansässig ist, eine Betriebstätte hat und die Beteiligung, für die die Dividenden gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

§ 5. Bezieht eine in einem Vertragstaat ansässige Gesellschaft Gewinne oder Einkünfte aus dem anderen Vertragstaat, so darf dieser andere Staat weder die Dividenden besteuern, die die Gesellschaft an nicht in diesem anderen Staat ansässige Personen zahlt, noch Gewinne der Gesellschaft einer Steuer für nicht-ausgeschüttete Gewinne unterwerfen, selbst wenn die gezahlten Divi-

göres av inkomst, som härrör från den andra staten.

Artikel 11

Ränta

§ 1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och utbetalas till en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, må beskattas i denna andra stat.

§ 2. Den avtalsslutande stat, från vilken räntan härrör, må dock enligt sin egen lagstiftning beskatta räntan men därvid får skattesatsen icke överstiga 5 procent av räntans belopp. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skola träffa överenskommelse om tillämpningen av nämnda begränsning.

§ 3. Med uttrycket »ränta» förstås i denna artikel inkomst av värdepapper som utfärdats av staten, av obligationer eller debentures, antingen desamma utfärdats mot säkerhet i egendom eller icke och antingen de representera en rätt till andel i vinst eller icke, samt av varje annat slags fordran ävensom all annan inkomst, vilken enligt skattelagstiftningen i den stat, från vilken räntan härrör, jämställs med inkomst av försträckning.

§ 4. Bestämmelserna i §§ 1 och 2 äro icke tillämpliga, om mottagaren av räntan äger hemvist i en avtalsslutande stat och innehar ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, varifrån räntan härrör, samt den fordran, av vilken räntan härflyter, äger verkligt samband med det fasta driftstället. I dylikt fall skola bestämmelserna i artikel 7 äga tillämpning.

§ 5. Ränta skall anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är staten själv, en politisk underavdelning, lokal myndighet eller en person med hemvist i denna stat.

denden oder die nichtausgeschütteten Gewinne ganz oder teilweise aus in dem anderen Staat erzielten Gewinnen oder Einkünften bestehen.

Artikel 11

Zinsen

§ 1. Zinsen, die aus einem Vertragstaat stammen und an eine in dem anderen Vertragstaat ansässige Person gezahlt werden, können in dem anderen Staat besteuert werden.

§ 2. Diese Zinsen können jedoch in dem Vertragstaat, aus dem sie stammen, nach dem Recht dieses Staates besteuert werden; die Steuer darf aber 5 vom Hundert des Betrags der Zinsen nicht übersteigen. Die zuständigen Behörden der Vertragstaaten regeln in gegenseitigem Einvernehmen, wie diese Begrenzungsbestimmung durchzuführen ist.

§ 3. Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Zinsen“ bedeutet Einkünfte aus öffentlichen Anleihen, aus Obligationen, auch wenn sie durch Pfandrechte an Grundstücken gesichert oder mit einer Gewinnbeteiligung ausgestattet sind, und aus Forderungen jeder Art sowie alle anderen Einkünfte, die nach dem Steuerrecht des Staates, aus dem sie stammen, den Einkünften aus Darlehen gleichgestellt sind.

§ 4. Die Absätze 1 und 2 sind nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragstaat ansässige Empfänger der Zinsen in dem anderen Vertragstaat, aus dem die Zinsen stammen, eine Betriebstätte hat und die Forderung, für die die Zinsen gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebstätte gehört. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

§ 5. Zinsen gelten dann als aus einem Vertragstaat stammend, wenn der Schuldner dieser Staat selbst, eine seiner politischen Unterabteilungen, eine seiner lokalen Körper-

Om den person som utbetalar räntan — antingen han äger hemvist i en avtalsslutande stat eller ej — i en avtalsslutande stat innehar ett fast driftställe, för vilket upptagits det lån som räntan avser, och räntan bestrides av det fasta driftstället, skall räntan dock anses härröra från den avtalsslutande stat, i vilken det fasta driftstället är beläget.

§ 6. Beträffande sådana fall, då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleda att det utbetalade räntebeloppet med hänsyn till den skuld, för vilken räntan erlägges, överstiger det belopp som skulle hava avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om dylika förbindelser icke förelegat, skola bestämmelserna i denna artikel gälla allenast för sistnämnda belopp. I dylikt fall skall överskjutande räntebelopp beskattas i enlighet med lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

§ 1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och utbetalas till en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall beskattas allenast i denna andra stat.

§ 2. Med uttrycket »royalty» förstås i denna artikel varje slag av utbetalning, som uppbares såsom ersättning för nyttjandet av eller rätten att nyttja upphovsrätt till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk, däri inbegripet kinematografisk film, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller fabrikationsmetod även som för nyttjandet av eller rätten att nyttja industriell, kommersiell eller

schafthen oder eine in diesem Staat ansässige Person ist. Hat aber der Schuldner der Zinsen, ohne Rücksicht darauf, ob er in einem Vertragstaat ansässig ist oder nicht, in einem Vertragstaat eine Betriebstätte und ist die Schuld, für die die Zinsen gezahlt werden, für Zwecke der Betriebstätte eingegangen worden und trägt die Betriebstätte die Zinsen, so gelten die Zinsen als aus dem Vertragstaat stammend, in dem die Betriebstätte liegt.

§ 6. Bestehen zwischen Schuldner und Gläubiger oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die gezahlten Zinsen, gemessen an der zugrundeliegenden Forderung, den Betrag, den Schuldner und Gläubiger ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf diesen letzten Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht jedes Vertragstaates und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 12

Lizenzgebühren

§ 1. Lizenzgebühren, die aus einem Vertragstaat stammen und an eine in dem anderen Vertragstaat ansässige Person gezahlt werden, können nur in dem anderen Staat besteuert werden.

§ 2. Der in diesem Artikel verwendete Ausdruck „Lizenzgebühren“ bedeutet Vergütung jeder Art, die für die Benutzung oder für das Recht auf Benutzung von Urheberrechten an literarischen, künstlerischen oder wissenschaftlichen Werken, einschliesslich kinematographischer Filme, von Patenten, Marken, Mustern oder Modellen, Plänen, geheimen Formeln oder Verfahren oder für die Benutzung oder das Recht auf

vetenskaplig utrustning eller för upplysningar om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

§ 3. Bestämmelserna i § 1 äro icke tillämpliga, om mottagaren av royaltyn äger hemvist i en avtalsslutande stat och innehar ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, varifrån royaltyn härrör, samt den rättighet eller egendom, av vilken royaltyn härflyter, äger verkligt samband med det fasta driftstället. I dylikt fall skola bestämmelserna i artikel 7 äga tillämpning.

§ 4. Beträffande sådana fall, då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleda att det utbetalade royaltybeloppet med hänsyn till det nyttjande, den rätt eller de upplysningar, för vilka royaltyn erlägges, överstiger det belopp, som skulle hava avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om dylika förbindelser icke förelegat, skola bestämmelserna i denna artikel gälla allenast för sistnämnda belopp. I dylikt fall skall överskjutande ersättningsbelopp beskattas i enlighet med lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Realisationsvinst

§ 1. Vinst på grund av avyttring av fastighet, i den mening sistnämnda uttryck äger enligt § 2 av artikel 6, må beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken fastigheten är belägen.

§ 2. Vinst på grund av avyttring av lös egendom, som är att hänföra till anläggnings- eller driftkapital i ett fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat innehar i den andra avtalsslutande staten, eller av

Benutzung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Ausrüstungen oder für die Mitteilung gewerblicher, kaufmännischer oder wissenschaftlicher Erfahrungen gezahlt werden.

§ 3. Absatz 1 ist nicht anzuwenden, wenn der in einem Vertragsstaat ansässige Empfänger der Lizenzgebühren in dem anderen Vertragsstaat aus dem die Lizenzgebühren stammen, eine Betriebsstätte hat und die Rechte oder Vermögenswerte, für die die Lizenzgebühren gezahlt werden, tatsächlich zu dieser Betriebsstätte gehören. In diesem Fall ist Artikel 7 anzuwenden.

§ 4. Bestehen zwischen Schuldner und Gläubiger oder zwischen jedem von ihnen und einem Dritten besondere Beziehungen und übersteigen deshalb die gezahlten Lizenzgebühren, gemessen an der zugrundeliegenden Leistung, den Betrag, den Schuldner und Gläubiger ohne diese Beziehungen vereinbart hätten, so wird dieser Artikel nur auf diesen letzten Betrag angewendet. In diesem Fall kann der übersteigende Betrag nach dem Recht jedes Vertragsstaates und unter Berücksichtigung der anderen Bestimmungen dieses Abkommens besteuert werden.

Artikel 13

Gewinne aus der Veräußerung von Vermögen

§ 1. Gewinne aus der Veräußerung unbeweglichen Vermögens im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 können in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem dieses Vermögen liegt.

§ 2. Gewinne aus der Veräußerung beweglichen Vermögens, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte darstellt, die ein Unternehmen eines Vertragsstaates in dem anderen Vertragsstaat hat, oder das zu einer fes-

lös egendom, som ingår i en stadigvarande affärsanordning över vilken en person med hemvist i en avtalslutande stat förfogar i den andra avtalslutande staten för utövande av fritt yrke, däri inbegripet vinst genom avyttring av dylikt fast driftställe (för sig eller i samband med avyttring av hela företaget) eller av dylik stadigvarande anordning, må beskattas i denna andra stat. Vinst på grund av avyttring av lös egendom, som avses i § 3 av artikel 24, skall dock beskattas endast i den avtalslutande stat, i vilken dylik egendom enligt nämnda artikel är underkastad skatt.

§ 3. Vinst på grund av avyttring av annan än i §§ 1 och 2 ovan avsedd egendom skall beskattas endast i den stat, i vilken säljaren äger hemvist.

Artikel 14

Oskifta dödsbon samt handelsbolag och enkla bolag

§ 1. Föreskrifterna i författningarna i en avtalslutande stat om beskattning av oskifta dödsbon tillämpas icke i den mån den som erhåller inkomst, som härrör från dödsboet, eller förmögenhet, som tillhör det samma, enligt bestämmelserna i detta avtal må beskattas i den andra staten för inkomsten eller förmögenheten.

§ 2. Då ett handelsbolag eller ett enkelt bolag med hemvist i Schweiz enligt bestämmelserna i detta avtal är befriat från eller berättigat till nedsättning av svensk skatt, skall detta förhållande icke inskränka Sveriges rätt att beskatta sådan delägare i handelsbolaget eller det enkla bolaget som enligt svenska beskattningsregler är bosatt i Sverige. I dylikt fall skola emellertid bestämmelserna i § 1 av artikel 25 äga tillämpning.

ten Einrichtung gehört, über die eine in einem Vertragstaat ansässige Person für die Ausübung eines freien Berufes in dem anderen Vertragstaat verfügt, einschliesslich derartiger Gewinne, die bei der Veräusserung einer solchen Betriebsstätte (allein oder zusammen mit dem übrigen Unternehmen) oder einer solchen festen Einrichtung erzielt werden, können in dem anderen Staat besteuert werden. Jedoch können Gewinne aus der Veräusserung des in Artikel 24 Absatz 3 genannten beweglichen Vermögens nur in dem Vertragstaat besteuert werden, in dem dieses bewegliche Vermögen nach dem angeführten Artikel besteuert werden kann.

§ 3. Gewinne aus der Veräusserung des in den Absätzen 1 und 2 nicht genannten Vermögens können nur in dem Vertragstaat besteuert werden, in dem der Veräusserer ansässig ist.

Artikel 14

Ruhende Erbschaften: Personengesellschaften

§ 1. Die Vorschriften der Gesetze eines Vertragstaates über die Besteuerung ruhender Erbschaften finden insoweit keine Anwendung, als für das Einkommen, das aus der Erbschaft herrührt, oder das Vermögen, das zu ihr gehört, der Erwerber nach den Bestimmungen dieses Abkommens im anderen Vertragstaat besteuert werden kann.

§ 2. Hat nach den Bestimmungen des Abkommens eine Personengesellschaft als eine in der Schweiz ansässige Person Anspruch auf Befreiung von der schwedischen Steuer oder auf Ermässigung dieser Steuer, so wird dadurch die Befugnis Schwedens nicht eingeschränkt, einen Teilhaber der Personengesellschaft, welcher nach schwedischem Steuerrecht als in Schweden ansässig gilt, zu besteuern; in diesem Fall ist Artikel 25 Absatz 1 anzuwenden.

Artikel 15

Fritt yrke

§ 1. Inkomst, som förvärfvas av en person med hemvist i en avtalsslutande stat genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförbar självständig verksamhet, skall beskattas allenast i denna stat om han icke har en stadigvarande anordning i den andra avtalsslutande staten, som regelmässigt står till hans förfogande för utövandet av verksamheten. Därest han har en sådan stadigvarande anordning, må den del av inkomsten som är hänförlig till denna anordning beskattas i den andra avtalsslutande staten.

§ 2. Uttrycket »fritt yrke» inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som utövas av läkare, advokater, ingenjörer, arkitekter, tandläkare och revisorer.

Artikel 16

Enskild tjänst

§ 1. Där icke artiklarna 17, 19 och 20 annat föranleda skola löner och liknande ersättningar, som en person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av arbetsanställning, beskattas allenast i denna stat, såvida icke arbetet utföres i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utföres i den andra staten, må ersättningen på grund av anställningen beskattas i denna stat.

§ 2. Utan hinder av bestämmelserna i § 1 skall ersättning, som en person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av arbete som utföres i den andra avtalsslutande staten, beskattas allenast i den förstnämnda staten, under förutsättning att

a) inkomsttagaren vistas i denna

Artikel 15

Selbständige Arbeit

§ 1. Einkünfte, die eine in einem Vertragstaat ansässige Person aus einem freien Beruf oder aus sonstiger selbständiger Tätigkeit ähnlicher Art bezieht, können nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, dass die Person für die Ausübung ihrer Tätigkeit in dem anderen Vertragstaat regelmässig über eine feste Einrichtung verfügt. Verfügt sie über eine solche feste Einrichtung, so können die Einkünfte in dem anderen Staat besteuert werden, jedoch nur insoweit, als sie dieser festen Einrichtung zugerechnet werden können.

§ 2. Der Ausdruck „freier Beruf“ umfasst insbesondere die selbständig ausgeübte wissenschaftliche, literarische, künstlerische erzieherische oder unterrichtende Tätigkeit sowie die selbständige Tätigkeit der Aerzte, Rechtsanwälte, Ingenieure, Architekten, Zahnärzte und Bücherrevisoren.

Artikel 16

Unselbständige Arbeit

§ 1. Vorbehältlich der Artikel 17, 19 und 20 können Gehälter, Löhne und ähnliche Vergütungen, die eine in einem Vertragstaat ansässige Person aus unselbständiger Arbeit bezieht, nur in diesem Staat besteuert werden, es sei denn, dass die Arbeit in dem anderen Vertragstaat ausgeübt wird. Wird die Arbeit dort ausgeübt, so können die dafür bezogenen Vergütungen in dem anderen Staat besteuert werden.

§ 2. Ungeachtet des Absatzes 1 können Vergütungen, die eine in einem Vertragstaat ansässige Person für eine in dem anderen Vertragstaat ausgeübte unselbständige Arbeit bezieht, nur in dem erstgenannten Staat besteuert werden, wenn

a) der Empfänger sich in dem an-

andra stat under en tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiga 183 dagar under beskattningsåret i fråga,

b) ersättningen betalas av eller på uppdrag av en arbetsgivare, som ej äger hemvist i denna andra stat, och

c) ersättningen ej såsom omkostnad belastar ett fast driftställe eller en stadigvarande anordning, som arbetsgivaren har i denna andra stat.

§ 3. Utan hinder av vad som stadgas ovan i denna artikel må ersättning för personligt arbete, som fullgöres ombord på fartyg och luftfartyg i internationell trafik, beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken företaget har sin verkliga ledning.

Artikel 17

Styrelsearvoden

Styrelsearvoden eller liknande ersättningar, som uppbäras av en person med hemvist i en avtalsslutande stat i egenskap av styrelseledamot i ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, må beskattas i denna andra stat.

Artikel 18

Artister och idrottsmän

Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 15 och 16 må inkomst, som skådespelare, filmskådespelare, radio- eller televisionsartister, musiker och dylika ävensom idrottsmän förvärva under sin yrkesutövning, beskattas i den avtalsslutande stat, i vilken yrket utövas. Denna bestämmelse skall, utan hinder av bestämmelserna i artikel 7, tillämpas även då inkomsten uppbäres av en person

deren Staat insgesamt nicht länger als 183 Tage während des betreffenden Steuerjahres aufhält,

b) die Vergütungen von einem Arbeitgeber oder für einen Arbeitgeber gezahlt werden, der nicht in dem anderen Staat ansässig ist, und

c) die Vergütungen nicht von einer Betriebsstätte oder einer festen Einrichtung getragen werden, die der Arbeitgeber in dem anderen Staat hat.

§ 3. Ungeachtet der vorstehenden Bestimmungen dieses Artikels können Vergütungen für unselbständige Arbeit, die an Bord eines Seeschiffes oder Luftfahrzeuges im internationalen Verkehr ausgeübt wird, in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

Artikel 17

Aufsichtsrats- und Verwaltungsratsvergütungen

Aufsichtsrats- oder Verwaltungsratsvergütungen und ähnliche Zahlungen, die eine in einem Vertragsstaat ansässige Person in ihrer Eigenschaft als Mitglied des Aufsichtsrats oder Verwaltungsrates einer Gesellschaft bezieht, die in dem anderen Vertragsstaat ansässig ist können in dem anderen Staat besteuert werden.

Artikel 18

Künstler und Sportler

Ungeachtet der Artikel 15 und 16 können Einkünfte, die berufsmässige Künstler, wie Bühnen-, Film-, Rundfunk- oder Fernsehkünstler und Musiker, sowie Sportler aus ihrer in dieser Eigenschaft persönlich ausgeübten Tätigkeit beziehen, in dem Vertragsstaat besteuert werden, in dem sie diese Tätigkeit ausüben. Dasselbe gilt, ungeachtet des Artikels 7, wenn die Einkünfte einer Person

hos vilken sådan yrkesutövare är anställd.

zufließen, die den Künstler oder Sportler angestellt hat.

Artikel 19

Pensioner

§ 1. Där icke bestämmelserna i artikel 20 annat föranleda, skola pensioner och liknande ersättningar, som i anledning av tidigare anställning utbetalas till en person med hemvist i en avtalslutande stat, beskattas endast i denna stat.

§ 2. Utan hinder av bestämmelserna i § 1 må pensioner, som enligt svensk socialförsäkringslagstiftning utbetalas till en person med hemvist i Schweiz, beskattas i Sverige. I dylikt fall skola bestämmelserna i § 4 av artikel 25 äga tillämpning.

Artikel 20

Allmän tjänst

Ersättningar, pensioner däri inbegripna, vilka utbetalas av — eller från fonder inrättade av — en avtalslutande stat, dess politiska underavdelningar, lokala myndigheter eller av den statens offentligrättsliga juridiska personer till en fysisk person, som är medborgare i denna stat, såsom ersättning för förhandenvarande eller tidigare tjänstest prestationer, skola beskattas allenast i den stat, varifrån ersättningen utbetalas.

Artikel 21

Livräntor

§ 1. Livräntor, uppburna från en avtalslutande stat av en person med hemvist i den andra avtalslutande staten, skola beskattas allenast i sistnämnda stat.

§ 2. Med livränta förstås ett fastställt belopp, som skall utbetalas periodiskt på fastställda tider under vederbörandes livstid eller under an-

Artikel 19

Ruhegehälter

§ 1. Vorbehältlich des Artikels 20 können Ruhegehälter und ähnliche Vergütungen, die einer in einem Vertragstaat ansässigen Person für frühere unselbständige Arbeit gezahlt werden, nur in diesem Staat besteuert werden.

§ 2. Ungeachtet des Absatzes 1 können Pensionen, die auf Grund der schwedischen Sozialversicherung an eine in der Schweiz ansässige Person gezahlt werden, in Schweden besteuert werden; in diesem Fall ist Artikel 25 Absatz 4 anzuwenden.

Artikel 20

Oeffentlich-rechtliche Vergütungen

Vergütungen, einschliesslich der Ruhegehälter, die von einem Vertragstaat, einer seiner politischen Unterabteilungen oder lokalen Körperschaften, oder von einer juristischen Person des öffentlichen Rechts dieses Vertragstaates unmittelbar oder aus einem Sondervermögen an eine natürliche Person, welche die Staatsangehörigkeit dieses Vertragstaates besitzt, für gegenwärtig oder früher erbrachte Dienste gezahlt werden, können nur in dem Vertragstaat besteuert werden, aus dem diese Vergütungen stammen.

Artikel 21

Renten

§ 1. Renten, die aus einem Vertragstaat stammen und an eine im anderen Vertragstaat ansässige Person gezahlt werden, können nur in dem anderen Staat besteuert werden.

§ 2. Der Ausdruck „Renten“ bedeutet bestimmte, periodisch an festen Terminen, auf Lebenszeit oder während einer bestimmten oder be-

nan angiven eller fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av en förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar såsom ersättning för ett däremot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde.

Artikel 22

Studeraude

§ 1. En studeraude eller affärs- eller hantverkspraktikant, som äger eller tidigare ägt hemvist i en avtalslutande stat och som vistas i den andra avtalslutande staten allenast för sin undervisning eller utbildning, skall ej beskattas i denna andra stat för belopp, som han uppbär till bestridande av sitt uppehälle, sin undervisning eller sin utbildning, därest beloppen i fråga utbetalas till honom från utlandet.

§ 2. En studeraude vid universitet eller annan undervisningsanstalt för högre utbildning i en avtalslutande stat, som under en tidrymd eller tidrymder, vilka sammanlagt icke överstiga 100 dagar under beskattningsåret, innehar anställning i den andra avtalslutande staten i syfte att erhålla praktisk utbildning i anslutning till studierna, skall icke beskattas i sistnämnda stat för inkomsten av anställningen.

Artikel 23

Övriga inkomstslag

Inkomst, beträffande vilken ingen uttrycklig bestämmelse meddelats i föregående artiklar av avtalet och som uppbäres av en person med hemvist i en avtalslutande stat, skall beskattas allenast i denna stat.

stimbaren Zeitperiode als Gegenleistung für eine angemessene und volle Vergütung in Geld oder Geldeswert zahlbare Summen.

Artikel 22

Studenten

§ 1. Zahlungen, die ein Student, Lehrling oder Praktikant, der in einem Vertragstaat ansässig ist oder vorher dort ansässig war und der sich in dem anderen Vertragstaat ausschliesslich zum Studium oder zur Ausbildung aufhält, für seinen Unterhalt, sein Studium oder seine Ausbildung erhält, werden in dem anderen Staat nicht besteuert, sofern ihm diese Zahlungen aus Quellen ausserhalb des anderen Staates zufließen.

§ 2. Ein Student einer Universität oder einer anderen höheren Lehranstalt in einem Vertragstaat, der in dem anderen Vertragstaat insgesamt nicht länger als 100 Tage während des betreffenden Steuerjahres beschäftigt ist, um im Zusammenhang mit seinem Studium eine praktische Ausbildung zu erhalten, wird für die Vergütung aus dieser Tätigkeit in dem anderen Staat nicht besteuert.

Artikel 23

Nicht ausdrücklich erwähnte Einkünfte

Die in den vorstehenden Artikeln dieses Abkommens nicht ausdrücklich erwähnten Einkünfte einer in einem Vertragstaat ansässigen Person können nur in diesem Staat besteuert werden.

KAPITEL IV

ABSCHNITT IV

Beskattning av förmögenhet

Besteuerung des Vermögens

Artikel 24

Artikel 24

§ 1. Förmögenhet bestående av sådan fastighet som avses i § 2 av artikel 6 må beskattas i den avtalslutande stat, i vilken fastigheten är belägen.

§ 1. Unbewegliches Vermögen im Sinne des Artikels 6 Absatz 2 kann in dem Vertragstaat besteuert werden, in dem dieses Vermögen liegt.

§ 2. Förmögenhet bestående av lös egendom, som är att hänföra till anläggnings- eller driftkapital i ett företags fasta driftställe, eller av lös egendom, som ingår i en stadigvarande anordning för utövandet av fritt yrke, må beskattas i den avtalslutande stat, i vilken det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen är belägen.

§ 2. Bewegliches Vermögen, das Betriebsvermögen einer Betriebsstätte eines Unternehmens darstellt oder das zu einer der Ausübung eines freien Berufes dienenden festen Einrichtung gehört, kann in dem Vertragstaat besteuert werden, in dem sich die Betriebsstätte oder die feste Einrichtung befindet.

§ 3. Fartyg och luftfartyg, som nyttjas i internationell trafik, ävensom lös egendom, som är hänförlig till nyttjandet av sådana fartyg och luftfartyg, skola beskattas allenast i den avtalslutande stat, i vilken företaget i fråga har sin verkliga ledning.

§ 3. Seeschiffe und Luftfahrzeuge im internationalen Verkehr und bewegliches Vermögen, das dem Betrieb dieser Schiffe und Luftfahrzeuge dient, können nur in dem Vertragstaat besteuert werden, in dem sich der Ort der tatsächlichen Geschäftsleitung des Unternehmens befindet.

§ 4. Alla andra slag av förmögenhet, som innehavas av en person med hemvist i en avtalslutande stat, skola beskattas allenast i denna stat.

§ 4. Alle anderen Vermögensteile einer in einem Vertragstaat ansässigen Person können nur in diesem Staat besteuert werden.

KAPITEL V

ABSCHNITT V

Metoder för undvikande av dubbelbeskattning

Methoden zur Vermeidung der Doppelbesteuerung

Artikel 25

Artikel 25

§ 1. Då en person med hemvist i Sverige uppbär inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal må beskattas i Schweiz, skall Sverige

§ 1. Bezieht eine in Schweden ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und können diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach diesem Abkommen in der Schweiz besteuert werden, so rechnet Schweden

a) från skatten på inkomsten avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som erlagts i Schweiz;

a) auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in der Schweiz ge-

b) från skatten på förmögenheten avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som erlagts i Schweiz.

Då en person med hemvist i Sverige uppbär inkomst, som enligt bestämmelserna i artikel 20 skall beskattas allenast i Schweiz, skall sådan inkomst vara undantagen från beskattning i Sverige; dock att Sverige vid bestämmandet av skatten på den ifrågavarande personens återstående inkomst må tillämpa den skattesats, som skulle hava varit tillämplig om inkomsten i fråga icke undantagits från beskattning.

§ 2. En fysisk person med hemvist i Schweiz, vilken därjämte enligt bestämmelserna angående de svenska skatter som avses i artikel 2 av avtalet anses bosatt i Sverige, må beskattas i Sverige oavsett övriga bestämmelser i detta avtal. Därvid skall Sverige emellertid enligt bestämmelserna i § 1 av denna artikel från svensk skatt avräkna samtliga i Schweiz erlagda skatter på inkomst eller förmögenhet.

Avtalet förutsätter, att bestämmelserna i föregående stycke endast skola äga tillämpning på svenska medborgare, vilka avrest från Sverige för icke mer än tre år sedan, och icke i något fall på schweiziska medborgare.

§ 3. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke i något fall överstiga beloppet av den del av svensk inkomstskatt eller förmögenhetsskatt, beräknad utan dylik avräkning, som belöper på den inkomst respektive förmögenhet som må beskattas i Schweiz.

§ 4. Då en person med hemvist i Schweiz uppbär pension, som enligt bestämmelserna i § 2 av artikel 19

zahlten Steuer vom Einkommen entspricht;

b) auf die vom Vermögen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in der Schweiz gezahlten Steuer vom Vermögen entspricht.

Bezieht eine in Schweden ansässige Person Einkünfte, die nach Artikel 20 nur in der Schweiz besteuert werden können, so nimmt Schweden diese Einkünfte von der Besteuerung aus; Schweden kann aber bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen dieser Person den Steuersatz anwenden, der anzuwenden wäre, wenn die betreffenden Einkünfte nicht von der Besteuerung ausgenommen wären.

§ 2. Eine in der Schweiz ansässige natürliche Person, die nach schwedischem Recht in Bezug auf die unter Artikel 2 des Abkommens fallenden schwedischen Steuern als in Schweden ansässig gilt, kann ungeachtet anderer Bestimmungen dieses Abkommens in Schweden besteuert werden; Schweden rechnet jedoch alle in der Schweiz vom Einkommen oder vom Vermögen gezahlten Steuern gemäss Absatz 1 auf seine Steuern an.

Es versteht sich, dass dieser Absatz nur für schwedische Staatsangehörige, die seit nicht mehr als drei Jahren aus Schweden weggezogen sind, und in keinem Fall für schweizerische Staatsangehörige gilt.

§ 3. Der anzurechnende Betrag darf jedoch in keinem Fall den Teil der vor der Anrechnung ermittelten schwedischen Steuer vom Einkommen oder vom Vermögen übersteigen, der auf die Einkünfte, die in der Schweiz besteuert werden können, oder auf das Vermögen, das dort besteuert werden kann, entfällt.

§ 4. Bezieht eine in der Schweiz ansässige Person Pensionen und können diese Pensionen nach Artikel 19

må beskattas i Sverige, skall Sverige från sin skatt på inkomsten avräkna ett belopp motsvarande den i Schweiz erlagda inkomstskatten på pensionen. Avräkningsbeloppet skall emellertid icke överstiga beloppet av den svenska inkomstskatt som belöper på pensionen.

§ 5. Oberoende av bestämmelserna i § 1 av denna artikel skall utdelning från ett bolag med hemvist i Schweiz till ett bolag med hemvist i Sverige vara undantagen från svensk skatt, dock endast i den mån utdelningen enligt svensk lag skulle ha varit undantagen från svensk skatt om båda bolagen hade varit att anse som bosatta i Sverige. Denna bestämmelse skall emellertid icke äga tillämpning med mindre det utbetalande bolagets inkomst huvudsakligen härrör, direkt eller indirekt, från annan verksamhet än förvaltning av värdepapper eller annan därmed likartad lös egendom samt verksamheten bedrivs i Schweiz av det utbetalande bolaget eller av ett bolag i vilket det äger minst 25 procent av de aktier för vilka rösträtt må utövas.

§ 6. Då en person med hemvist i Schweiz uppbar inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal, med undantag av § 2 i denna artikel, må beskattas i Sverige, skall sådan inkomst, i den mån densamma icke utgöres av inkomst som avses i artiklarna 10 och 11, respektive sådan förmögenhet vara undantagen från beskattning i Schweiz, dock att Schweiz vid bestämmandet av skatten på den ifrågavarande personens återstående inkomst eller förmögenhet må tillämpa den skattesats, som

Absatz 2 in Schweden besteuert werden, so rechnet Schweden auf die vom Einkommen dieser Person zu erhebende Steuer den Betrag an, der der in der Schweiz auf diesen Pensionen gezahlten Steuer vom Einkommen entspricht. Der anzurechnende Betrag darf jedoch den Teil der schwedischen Steuer vom Einkommen nicht übersteigen, der auf die Pensionen entfällt.

§ 5. Ungeachtet des Absatzes 1 dieses Artikels sind Dividenden, die eine in der Schweiz ansässige Gesellschaft an eine in Schweden ansässige Gesellschaft zahlt, von der schwedischen Steuer befreit, sofern die Dividenden nach schwedischem Recht von der schwedischen Steuer befreit wären, wenn beide Gesellschaften in Schweden ansässig sein würden. Dies gilt jedoch nur dann, wenn der wesentliche Teil der Gewinne der die Dividenden zahlenden Gesellschaft, unmittelbar oder mittelbar, aus einer kaufmännischen oder gewerblichen Tätigkeit herrührt, die nicht in der Verwaltung von Wertschriften und anderen ähnlichem beweglichen Vermögen besteht, und wenn diese Tätigkeit in der Schweiz durch die die Dividenden zahlende Gesellschaft oder durch eine Gesellschaft, deren stimmberechtigte Anteile ihr zu mindestens 25 vom Hundert gehören, ausgeübt wird.

§ 6. Bezieht eine in der Schweiz ansässige Person Einkünfte oder hat sie Vermögen und können diese Einkünfte oder dieses Vermögen nach dem Abkommen (ausgenommen Absatz 2 dieses Artikels) in Schweden besteuert werden, so nimmt die Schweiz diese Einkünfte (ausgenommen Einkünfte der in den Artikeln 10 und 11 genannten Art) oder dieses Vermögen von der Besteuerung aus; die Schweiz kann aber bei der Festsetzung der Steuer für das übrige Einkommen oder das übrige Vermögen dieser Person den Steuer-

skulle hava varit tillämplig om inkomsten eller förmögenheten i fråga icke undantagits från beskattning.

§ 7. Då en person med hemvist i Schweiz uppbär inkomst, som enligt bestämmelserna i artiklarna 10 och 11 må beskattas i Sverige, skall Schweiz på ansökan medge denne skattelättnad. Sådan skattelättnad medges genom att

a) avräkna den i Sverige enligt artiklarna 10 och 11 uttagna skatten från den schweiziska skatten på den ifrågavarande personens inkomst, därvid emellertid avräkningsbeloppet icke skall överstiga beloppet av den del av den schweiziska skatten, beräknad utan dylik avräkning, som belöper på den inkomst som beskattas i Sverige, eller

b) nedsätta den schweiziska skatten med ett schablonmässigt bestämt belopp eller

c) delvis undantaga ifrågavarande inkomst från schweizisk skatt, därvid dock minst avdrag för i Sverige uttagen skatt medges från bruttobeloppet av de från Sverige uppburna inkomsterna.

Schweiz skall bestämma formen för skattelättnaden och reglera förfarandet i enlighet med föreskrifterna rörande tillämpningen av Edsförbundets mellanstatliga avtal för undvikande av dubbelbeskattning.

satz anwenden, der anzuwenden wäre, wenn die betreffenden Einkünfte oder das betreffende Vermögen nicht von der Besteuerung ausgenommen wären.

§ 7. Bezieht eine in der Schweiz ansässige Person Einkünfte, die nach den Artikeln 10 und 11 in Schweden besteuert werden können, so gewährt die Schweiz dieser Person auf Antrag eine Entlastung. Die Entlastung besteht

a) in der Anrechnung der nach den Artikeln 10 und 11 in Schweden erhobenen Steuer auf die vom Einkommen dieser Person geschuldete schweizerische Steuer, wobei der anzurechnende Betrag jedoch den Teil der vor der Anrechnung ermittelten schweizerischen Steuer nicht übersteigen darf, der auf die Einkünfte, die in Schweden besteuert werden, entfällt, oder

b) in einer pauschalen Ermässigung der schweizerischen Steuer, oder

c) in einer teilweisen Befreiung der betreffenden Einkünfte von der schweizerischen Steuer, mindestens aber im Abzug der in Schweden erhobenen Steuer vom Bruttobetrag der aus Schweden bezogenen Einkünfte.

Die Schweiz wird gemäss den Vorschriften über die Durchführung von zwischenstaatlichen Abkommen des Bundes zur Vermeidung der Doppelbesteuerung die Art der Entlastung bestimmen und das Verfahren ordnen.

KAPITEL VI

Särskilda bestämmelser

Artikel 26

Likställighet mellan skattskyldiga

§ 1. Medborgare i en avtalslutande stat skola icke i den andra avtalslutande staten bliva föremål för någon beskattning eller något därmed

ABSCHNITT VI

Besondere Bestimmungen

Artikel 26

Gleichbehandlung

§ 1. Die Staatsangehörigen eines Vertragsstaates dürfen in dem anderen Vertragsstaat weder einer Besteuerung noch einer damit zusam-

sammanhängande skattekrav av annat slag eller mer tyngande än medborgarna i den senare staten under samma förhållanden.

§ 2. Uttrycket »medborgare» betyder:

a) Alla fysiska personer som äga en avtalsslutande stats nationalitet.

b) Alla juridiska personer och andra sammanslutningar, som bildats jämlikt gällande lag i en avtalsslutande stat.

§ 3. Beskattningen av ett fast driftställe, som ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av ett företag i den andra staten, som bedriver samma verksamhet.

Vad nu sagts skall icke anses medföra förpliktelse för någon avtalsslutande stat att medgiva personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten personliga avdrag vid beskattningen, skattebefrielser och skattenedsättningar på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj, som medgivas personer med hemvist i den förstnämnda staten.

§ 4. Företag i en avtalsslutande stat, vilkas kapital helt eller delvis äges eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skola icke i den förstnämnda staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav, som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande skattekrav, som andra liknande företag i denna förstnämnda stat äro eller kunna bli underkastade.

menhänganden Verpflihtung unterworfen werden, die anders oder belastender sind als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflihtungen, denen die Staatsangehörigen des anderen Staates unter gleichen Verhältnissen unterworfen sind oder unterworfen werden können.

§ 2. Der Ausdruck „Staatsangehörige“ bedeutet:

a) alle natürlichen Personen, die die Staatsangehörigkeit eines Vertragstaates besitzen;

b) alle juristischen Personen, Personengesellschaften und anderen Personenvereinigungen, die nach dem in einem Vertragstaat geltenden Recht errichtet worden sind.

§ 3. Die Besteuerung einer Betriebsstätte, die ein Unternehmen eines Vertragstaates in dem anderen Vertragstaat hat, darf in dem anderen Staat nicht ungünstiger sein als die Besteuerung von Unternehmen des anderen Staates, die die gleiche Tätigkeit ausüben.

Diese Bestimmung ist nicht so auszulegen, als verpflichte sie einen Vertragstaat, den in dem anderen Vertragstaat ansässigen Personen Steuerfreibeträge, -vergünstigungen und -ermässigungen auf Grund des Personenstandes oder der Familienlasten zu gewähren, die er den in seinem Gebiet ansässigen Personen gewährt.

§ 4. Die Unternehmen eines Vertragstaates, deren Kapital ganz oder teilweise, unmittelbar oder mittelbar, einer in dem anderen Vertragstaat ansässigen Person oder mehreren solchen Personen gehört oder ihrer Kontrolle unterliegt, dürfen in dem erstgenannten Vertragstaat weder einer Besteuerung noch einer damit zusammenhängenden Verpflihtung unterworfen werden, die anders oder belastender sind als die Besteuerung und die damit zusammenhängenden Verpflihtungen, denen andere ähnliche Unternehmen des erstgenann-

§ 5. I denna artikel avser uttrycket »beskattning» skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 27

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

§ 1. Då en person med hemvist i en avtalslutande stat gör gällande, att i en avtalslutande stat eller i båda staterna vidtagits åtgärder, som för honom medfört eller komma att medföra en mot detta avtal stridande beskattning, äger han — utan att hans rätt att använda sig av i dessa staters interna rättsordning givna rättsmedel därav påverkas — göra framställning i saken hos den behöriga myndigheten i den stat, i vilken han äger hemvist.

§ 2. Om denna behöriga myndighet finner framställningen grundad men ej själv kan åvägabringa en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalslutande staten i syfte att undvika en mot detta avtal stridande beskattning.

§ 3. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna skola genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkomma rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. De kunna jämväl överenskomma för att undvika dubbelbeskattning i sådana fall som ej omfattas av detta avtal.

§ 4. De behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna kunna träda i förbindelse med varandra för att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående paragrafer. Om muntliga överläggningar anses underlätta en överenskommelse, kunna sådana överläggningar äga

ten Staates underworfen sind oder unterworfen werden können.

§ 5. In diesem Artikel bedeutet der Ausdruck „Besteuerung“ Steuern jeder Art und Bezeichnung.

Artikel 27

Verständigungsverfahren

§ 1. Ist eine in einem Vertragstaat ansässige Person der Auffassung, dass die Massnahmen eines Vertragstaates oder beider Vertragstaaten für sie zu einer Besteuerung geführt haben oder führen werden, die diesem Abkommen nicht entspricht, so kann sie unbeschadet der nach innerstaatlichem Recht dieser Staaten vorgesehenen Rechtsmittel ihren Fall der zuständigen Behörde des Vertragstaates unterbreiten, in dem sie ansässig ist.

§ 2. Hält diese zuständige Behörde die Einwendung für begründet und ist sie selbst nicht in der Lage, eine befriedigende Lösung herbeizuführen, so wird sie sich bemühen, den Fall durch Verständigung mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragstaates so zu regeln, dass eine dem Abkommen nicht entsprechende Besteuerung vermieden wird.

§ 3. Die zuständigen Behörden der Vertragstaaten werden sich bemühen, Schwierigkeiten oder Zweifel, die bei der Auslegung oder Anwendung des Abkommens entstehen, in gegenseitigem Einvernehmen zu beseitigen. Sie können auch übereinkommen, wie eine Doppelbesteuerung in Fällen, die in dem Abkommen nicht behandelt sind, vermieden werden kann.

§ 4. Die zuständigen Behörden der Vertragstaaten können zur Herbeiführung einer Einigung im Sinne der vorstehenden Absätze unmittelbar miteinander verkehren. Erscheint ein mündlicher Meinungs austausch für die Herbeiführung der Einigung zweckmässig, so kann ein solcher

rum inom ramen för en kommitté bestående av representanter för de behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna.

Artikel 28

Diplomatiska och konsulära befattningshavare

§ 1. Bestämmelserna i detta avtal påverka icke sådana privilegier i beskattningshänseende, vilka enligt folkrättens allmänna regler eller jämlikt stadganden i särskilda överenskommelser tillkomma diplomatiska eller konsulära befattningshavare.

§ 2. I den mån på grund av privilegier i beskattningshänseende, vilka enligt folkrättens allmänna regler eller jämlikt stadganden i särskilda överenskommelser tillkomma diplomatiska eller konsulära befattningshavare, inkomst eller förmögenhet icke beskattas i den stat i vilken befattningshavaren är ackrediterad, förbehålles beskattningsrätten den utsändande staten.

§ 3. Vid tillämpningen av detta avtal skola personer, vilka tillhöra en avtalslutande stats beskickning eller konsulat i den andra avtalslutande staten eller i en tredje stat och vilka äro medborgare i den utsändande staten, anses äga hemvist i den utsändande staten, såframt de där äro skyldiga att erlägga skatt å inkomst och förmögenhet i samma omfattning som personer med hemvist i denna stat.

§ 4. Detta avtal skall icke äga tillämpning beträffande internationella organisationer, deras organ eller tjänstemän och ej heller i fråga om personer, vilka tillhöra en tredje stats beskickning eller konsulat och vistas i en avtalslutande stat utan allt i någondera avtalslutande staten i fråga om skatter på inkomst och förmögenhet behandlas såsom personer vilka där äga hemvist.

Meinungsaustausch in einer Kommission durchgeführt werden, die aus Vertretern der zuständigen Behörden der Vertragsstaaten besteht.

Artikel 28

Diplomatische und konsularische Beamte

§ 1. Dieses Abkommen berührt nicht die steuerlichen Vorrechte, die den diplomatischen und konsularischen Beamten nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder auf Grund besonderer Vereinbarungen zustehen.

§ 2. Soweit Einkünfte oder Vermögen wegen der den diplomatischen und konsularischen Beamten nach den allgemeinen Regeln des Völkerrechts oder auf Grund besonderer zwischenstaatlicher Verträge zustehenden steuerlichen Vorrechte im Empfangsstaat nicht besteuert werden, steht das Besteuerungsrecht dem Entsendestaat zu.

§ 3. Bei Anwendung des Abkommens gelten die Angehörigen einer diplomatischen oder konsularischen Vertretung, die ein Vertragsstaat im anderen Vertragsstaat oder in einem dritten Staat unterhält, als im Entsendestaat ansässig, wenn sie die Staatsangehörigkeit des Entsendestaates besitzen und dort zu den Steuern vom Einkommen und vom Vermögen wie in diesem Staat ansässige Personen herangezogen werden.

§ 4. Das Abkommen gilt nicht für zwischenstaatliche Organisationen, ihre Organe oder Beamten sowie nicht für Angehörige diplomatischer oder konsularischer Vertretungen eines dritten Staates, die in einem Vertragsstaat anwesend sind, aber in keinem der beiden Vertragsstaaten für Zwecke der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen als dort ansässig behandelt werden.

KAPITEL VII

ABSCHNITT VII

Slutbestämmelser

Schlussbestimmungen

Artikel 29

Artikel 29

*Ikraftträdande**Inkrafttreten*

§ 1. Detta avtal skall ratificeras, för Sveriges del av Hans Maj:t Konungen av Sverige med riksdagens samtycke, samt

§ 1. Dieses Abkommen soll ratifiziert werden, und zwar schwedischerseits durch Seine Majestät den König von Schweden mit Zustimmung des Reichstags und

för Schweiz' del av Förbundsrådet med godkännande av förbunds-församlingen.

schweizerischerseits durch den Bundesrat nach Genehmigung durch die Bundesversammlung.

Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Bern.

Die Ratifikationsurkunden sollen so bald wie möglich in Bern ausgetauscht werden.

§ 2. Avtalet träder i kraft med utväxling av ratifikationshandlingarna och skall äga tillämpning:

§ 2. Dieses Abkommen tritt mit dem Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft, und seine Bestimmungen finden Anwendung

a) I Sverige: Såvitt avser inkomstskatter, i fråga om inkomst som förvärvats å eller efter den 1 januari 1966, samt, såvitt avser den statliga förmögenhetsskatten, i fråga om skatt som utgår på grund av taxering år 1967 eller senare.

a) in Schweden: hinsichtlich der Steuern vom Einkommen auf Einkünfte, die am oder nach dem 1. Januar 1966 erzielt werden, und hinsichtlich der staatlichen Vermögensteuer auf die Steuer, die Gegenstand der Veranlagung des Jahres 1967 oder eines späteren Jahres bildet;

b) I Schweiz: Beträffande varje beskattningsår som börjar å eller efter den 1 januari 1967.

b) in der Schweiz: auf jedes Steuerjahr, das am oder nach dem 1. Januar 1967 beginnt.

§ 3. Det i Stockholm den 16 oktober 1948 undertecknade avtalet mellan Konungariket Sverige och Schweiziska Edsförbundet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet skall upphöra att gälla såvitt avser sådana skatter, beträffande vilka förevarande avtal jämlikt § 2 äger tillämpning, dock att berörda avtal alltjämt skall gälla såvitt erfordras för tillämpningen av det i Stockholm den 16 oktober 1948 undertecknade avtalet mellan Konungariket Sverige och Schweiziska Edsförbundet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

§ 3. Das am 16. Oktober 1948 in Stockholm unterzeichnete Abkommen zwischen dem Königreich Schweden und der Schweizerischen Eidgenossenschaft zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen wird aufgehoben und tritt für die Steuern ausser Kraft, auf die dieses Abkommen gemäss Absatz 2 Anwendung findet. Das erwähnte Abkommen gilt jedoch weiterhin für die Anwendung des am 16. Oktober 1948 in Stockholm unterzeichneten Abkommens zwischen dem Königreich Schweden und der Schweizerischen Eidgenossenschaft zur Vermeidung der Doppel-

besteuerung auf dem Gebiete der Erbschaftssteuern.

Artikel 30

Upphörande

Detta avtal skall förbliva i kraft intill dess detsamma uppsagts av endera avtalsslutande staten. Envar av de avtalsslutande staterna kan på diplomatisk väg uppsäga avtalet genom underrättelse senast sex månader före utgången av varje kalenderår senare än år 1968. I händelse av sådan uppsägning skall avtalet upphöra att gälla:

a) I Sverige: Såvitt avser inkomstskatter, i fråga om inkomst som förvärfvas å eller efter den 1 januari kalenderåret närmast efter det, varunder uppsägningen ägde rum, samt, såvitt avser förmögenhetsskatt, i fråga om skatt som utgår på grund av taxering under eller efter det andra kalenderåret efter det, varunder uppsägningen ägde rum.

b) I Schweiz: Beträffande det beskattningsår som börjar å eller efter den 1 januari det andra kalenderåret efter det, varunder uppsägningen ägde rum.

Till bekräftelse härå hava undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Vilket skedde i Stockholm den 7 maj 1965, på svenska och tyska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Torsten Nilsson

E. von Graffenried

(L. S.)

Artikel 30

Ausserkrafttreden

Dieses Abkommen bleibt in Kraft, solange es nicht von einem der Vertragstaaten gekündigt worden ist. Jeder Vertragstaat kann nach dem Jahre 1968 das Abkommen auf diplomatischem Wege unter Einhaltung einer Frist von mindestens sechs Monaten zum Ende eines Kalenderjahres kündigen. In diesem Fall findet das Abkommen nicht mehr Anwendung

a) in Schweden: hinsichtlich der Steuern vom Einkommen auf Einkünfte, die am oder nach dem 1. Januar des auf die Kündigung folgenden Kalenderjahres erzielt werden, und hinsichtlich der Vermögensteuer auf die Steuer, die Gegenstand der Veranlagung des zweiten auf die Kündigung folgenden Kalenderjahres oder eines späteren Jahres bildet;

b) in der Schweiz: auf jedes Steuerjahr, das am oder nach dem 1. Januar des zweiten auf die Kündigung folgenden Kalenderjahres beginnt.

Zu Urkund dessen haben die vorgenannten Bevollmächtigten dieses Abkommen unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Gefertigt zu Stockholm im Doppel, am 7. Mai 1965 in schwedischer und in deutscher Urschrift, die gleicherweise authentisch sind.

Torsten Nilsson

E. von Graffenried

(L. S.)

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet på Stockholms slott den 23 april 1965.

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av förslag till avtal mellan Sverige och Schweiz för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet* samt anför.

Den 16 oktober 1948 slöts mellan Sverige och Schweiz ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Avtalet med tillhörande slutprotokoll godkändes av riksdagen (prop. 1948: 306, BevU 61, rskr 470) och trädde i kraft den 1 januari 1949 (SFS 1949: 150). Till avtalet fogades en särskild överenskommelse mellan svenska finansdepartementet och schweiziska finans- och tulldepartementet rörande verkställande av restitution av källskatter på kapitalinkomster (SFS 1949: 151).

Frågan om en översyn av 1948 års dubbelbeskattningsavtal har under senare år vid flera tillfällen förts på tal mellan svenska och schweiziska vederbörande. Från svensk sida har det därvid bl. a. varit ett önskemål att den dubbelbeskattning som enligt avtalets regler kommit att kvarstå i fråga om ränteinkomster och aktieutdelningar skall undanröjas eller mildras. Avtalet med Schweiz har även i andra hänseenden framstått som föråldrat, främst med hänsyn till den utveckling på dubbelbeskattningsavtalens område som kommit till uttryck i OECD:s rekommendation den 30 juli 1963 om enhetliga bestämmelser för sådana avtal. I anledning härav upptogs år 1963 förberedande överläggningar mellan särskilt utsedda delegationer om en revision av avtalet. Förhandlingar ägde därefter rum i Bern i juni 1964 och slutfördes i Stockholm i oktober och november samma år. På svensk sida fördes förhandlingarna under ordförandeskap av regeringsrådet Sten Walberg. Förhandlingarna resulterade i ett på svenska och tyska språken avfattat förslag till nytt avtal mellan Sverige och Schweiz för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Mel-

lan delegationerna upprättades ett den 2 november 1964 dagtecknat förhandlings- och paraferingsprotokoll. Förslaget till avtal avses ersätta förenämnda svensk-schweiziska avtal av den 16 oktober 1948.

Avtalsförslaget har remitterats till *kammarrätten*, som förklarar sig inte ha funnit anledning till erinran mot detsamma.

Såsom förutsatts i punkt 3 av förhandlings- och paraferingsprotokollet har den schweiziska delegationen sedermera kompletterat artikel 25 av avtalsförslaget. I anslutning härtill har genom skriftväxling enighet nåtts om vissa ändringar av formell natur i den paraferade avtalstexten. Det sålunda modifierade förslaget till avtal samt förenämnda förhandlings- och paraferingsprotokoll torde såsom *bilagor*¹ få fogas vid statsrådsprotokollet i detta ärende.

Från schweizisk sida har meddelats att man är beredd att underteckna avtalsförslaget.

Innan jag redogör för avtalsförslaget torde jag få något beröra det *schweiziska skattesystemet*.

I Schweiz, som är en federal statsbildning, uppbärs skatter såväl för edsförbundets räkning som av de enskilda kantonerna (delstaterna) och schweiziska kommuner. Beskattningsreglerna uppvisar kantonerna och kommunerna emellan betydande skillnader både i vad avser reglernas utformning och sammanlagt skattetryck. Allmänt kan sägas att edsförbundet företrädesvis litar till intäkter av indirekt beskattning medan direkta skatter huvudsakligen tillförs kantonerna och kommuner.

Till edsförbundet erläggs en allmän inkomstskatt av fysiska och juridiska personer (Wehrsteuer). En fysisk person med hemvist i Schweiz liksom en juridisk person, som har sitt säte i Schweiz, är i princip skattskyldig för samtliga inkomster med undantag av inkomst av fastighet eller rörelse i utlandet. Realisationsvinst är underkastad beskattning under förutsättning att den uppkommer i en bokföringspliktig rörelse. Personer med hemvist utanför Schweiz och utländska juridiska personer beskattas för vissa inkomstslag med källa i Schweiz. För en fysisk person utgår skatten enligt en progressiv skiktsskala och varierar från 0,36 % av en nettoinkomst om 6 000 Sfr. till 7,2 % av nettoinkomst överstigande 120 000 Sfr. Fysiska personer erlägger ingen förmögenhetsskatt till edsförbundet. För schweiziska aktiebolag m. fl. och utländska företag med filial i Schweiz utgår skatt av nettovinsten i form av en bottensskatt med 3 % jämte vissa tillägg beräknade efter förhållandet mellan nettovinsten och bolagets kapital. Skatten är dock maximerad till sammanlagt 7,2 % av nettovinsten. Förmögenhetsskatt utgår med 0,67 promille av inbetalt aktiekapital och vissa reserver. Andra

¹ Bilagan avseende förslaget till avtal har uteslutits här. Det vid propositionen fogade avtalet överensstämmer med förslaget utom därutinnan att ombudens namn tillagts i ingressen, att ratifikationsortens namn införts i art. 29 § 1 samt att, sedan datering och underskrift verkstälts, uppgift härom införts.

schweiziska juridiska personer än bolag beskattas enligt i huvudsak samma regler som fysiska personer. Detsamma gäller utländskt bolag som inte innehar filial i landet. Nettoförmögenhet överstigande 20 000 Sfr. beskattas med 0,67 promille.

Till edsförbundet utgår också källskatt (Couponabgabe) med 3 % på utdelningar och räntor av schweiziska värdepapper samt 2 % av inkomst av utländska obligationer. På samma inkomst uttas även en särskild källskatt (Verrechnungssteuer) med en skattesats av 27 %. För personer som är bosatta i Schweiz och som där underkastas kantonal och kommunal inkomstskatt avräknas sistnämnda källskatt från den slutliga skatten. Däremot blir denna källskatt definitiv för personer som ej bor i Schweiz.

De skatter som utgår till schweiziska kantoner och kommuner är, med den förut nämnda reservationen för de stora variationerna dessa samfälligheter emellan, anordnade efter huvudsakligen samma grunder som den federala inkomstskatten. Dock kan t. ex. förekomma att fysiska personer erlägger skatt endast för arbetsinkomst. Den kantonala och kommunala inkomstbeskattningen är i regel progressiv. Skatten beräknas med ledning av ett grundbelopp (mellan 2 och 9 % av beskattningsbar inkomst). Den procentsats av grundbeloppet enligt vilken skatt skall erläggas till kanton resp. kommun fastställs av varje samfällighet och varierar självfallet betydligt. För juridiska personer är ett sammanlagt skatteuttag med 20—30 % av beskattningsbar inkomst vanligt. Såväl fysiska som juridiska personer erlägger i regel även kantonal och kommunal förmögenhetsskatt. Skatteskalen är mestadels progressiv och varierar mellan 1 och 2,25 promille av nettoförmögenheten.

Det kan tilläggas att särskilda lättnader medges i beskattningen av holdingföretag och s. k. Sitzgesellschaften, dvs. i Schweiz registrerade bolag som inte driver verksamhet i Schweiz. Rena förvaltningsföretag är helt fria från federal inkomstskatt på uppbyggnaden utdelning från dotterbolag under förutsättning att företaget äger minst 20 % av dotterbolagets aktiekapital eller värdet av aktieinnehavet uppgår till minst 2 milj. Sfr. Inkomstbeskattningen i kantonen och kommunen bortfaller eller nedsätts väsentligt för de nämnda företagen och förmögenhetsskatten reduceras. För att förhindra att sådant företag erhåller icke avsedd förmån enligt dubbelbeskattningsavtal gäller särskilda bestämmelser enligt schweizisk lag den 14 december 1962 om åtgärder mot orättmätigt utnyttjande av dubbelbeskattningsavtal.

Inledningsvis har antytts att förhandlingsarbetet inriktats på bl. a. en revision av det gällande dubbelbeskattningsavtalet med Schweiz på grundval av mönsterbestämmelser för bilaterala skatteavtal som rekommenderats av OECD. Dessa mönsterbestämmelser har tillkommit genom internationellt samarbete inom OECD:s ram och har helt eller delvis använts i bila-

terala avtal för undvikande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet som Sverige på senare tid ingått med bl. a. Förbundsrepubliken Tyskland, Österrike, Grekland, Storbritannien, Irland och Spanien. I allt väsentligt ligger OECD-rekommendationer till grund även för bestämmelserna i det nu föreliggande förslaget till nytt skatteavtal med Schweiz. Beträffande avtalsförslagets innehåll torde det utöver en hänvisning till avtalstexten vara tillfyllest att här framhålla följande.

I art. 1 och 2 anges de personer och de skatter för vilka avtalet skall tillämpas. Avtalet skall gälla varje skattskyldig som anses ha sitt skatterättsliga hemvist i Sverige eller i Schweiz eller — som stundom kan vara fallet — i båda länderna. Samtliga ordinära och extraordinära skatter som f. n. eller framdeles uttas i de båda länderna på inkomst eller förmögenhet föreslås i princip inbegripna under avtalets bestämmelser. På svensk sida får avtalet sålunda giltighet för de statliga och kommunala inkomstskatterna samt den statliga förmögenhetsskatten. I motsats till gällande avtal omfattar avtalsförslaget även bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar. De federala, kantonala och kommunala skatter som f. n. utgår i Schweiz av inkomst och förmögenhet faller likaså under avtalsförslaget. I likhet med gällande avtal undantas från förslagets tillämpningsområde uttryckligen vissa skatter på lotteri- och vadhållningsvinster.

Allmänna definitioner av vissa uttryck som begagnas i avtalsförslaget meddelas i art. 3—5. Bestämmelserna i art. 4 om innebörden av uttrycket skatterättsligt hemvist överensstämmer med OECD:s mönsteravtal frånsett ett tilläggsstadgande i art. 4 § 4 som oförändrat överförts från gällande avtal i förtydligande syfte. Enligt art. 4 § 1 skall frågan om en person har skatterättsligt hemvist i en avtalsslutande stat i första hand avgöras med tillämpning av den statens interna skattelagstiftning. På grund av de svenska och schweiziska skattelagarnas utformning kan i vissa fall en person anses äga hemvist i båda staterna. Sådana fall av s. k. dubbelt hemvist skall enligt avtalsförslaget avgöras med ledning av de särskilda bedömningsgrunder (permanent hem, centrum för levnadsintressena, stadigvarande vistelse etc.) som anges i art. 4 §§ 2 och 3. Emellertid förutses i förslaget att reglerna i svensk skattelagstiftning om begreppet bosättning under viss förutsättning skall kunna tillämpas oavsett de berörda bestämmelserna i art. 4. Jag kommer senare att ta upp denna fråga i samband med redovisningen av art. 25 i förslaget.

I art. 6—24 anges vilken av de båda staterna som enligt avtalet får beskatta inkomst och förmögenhet av olika slag.

Inkomst av fastighet beskattas enligt art. 6 i den stat där fastigheten är belägen.

När ett svenskt företag uppbär inkomst av rörelse från Schweiz tillämpas bestämmelserna i art. 7 om beskattningen av sådan inkomst och fördelningen av inkomsten mellan huvudkontor och filial. Rörelseinkomsten skall

beskattas i Schweiz endast om den är hänförlig till ett fast driftställe som företaget har i Schweiz. Motsvarande gäller för ett schweiziskt företag med rörelseinkomst från Sverige. Innebörden av uttrycket fast driftställe definieras i art. 5 i avtalsförslaget. I fråga om inkomstberäkningen skall enligt huvudregeln i art. 7 § 2 till ett fast driftställe i princip hänföras den inkomst av verksamheten som skulle ha uppkommit om driftstället hade varit ett fristående företag. Alternativt kan enligt 4 § inkomsten av verksamheten vid det fasta driftstället bestämmas genom en proportionering av företagets hela inkomst sedan viss andel därav först tilldelats företagets huvudkontor. Den föreslagna metoden för uppdelning av rörelseinkomst skiljer sig från motsvarande regel i 1948 års avtal väsentligen däri att den andel som först skall hänföras till huvudkontoret begränsats till högst 10 % av företagets totalinkomst. Från 1948 års avtal har överförts bestämmelserna i art. 7 § 5 i avtalsförslaget. Beskattningsunderlaget i fråga om försäkringsföretags filialkontor kommer enligt dessa bestämmelser alltid att bestämmas genom proportionering av företagets totalinkomst med utgångspunkt från uppburna premieintäkter.

I överensstämmelse med vedertagna avtalsprinciper beskattas inkomst av sjö- och luftfartstrafik enligt art. 8 endast i den stat i vilken företaget har sin verkliga ledning.

Stadgandet i art. 9 om intressegemenskap mellan företag innebär, att vardera staten i enlighet med sin interna lagstiftning kan verkställa omräkning av inkomst av rörelse bl. a. i förhållandet mellan ett moderföretag i den ena staten och ett dotterföretag i den andra staten om särskilda villkor avtalats mellan dem som inte skulle ha gällt mellan två oberoende företag. Bestämmelserna får på svensk sida betydelse för tillämpningen av 43 § kommunal-skattelagen den 28 september 1928 (nr 370). Om anledning därtill uppkommer skall de högsta finansmyndigheterna genom överenskommelse enligt art. 27 § 3 söka lösa svårigheter rörande inkomstens beräkning vid tillämpningen av art. 9.

Enligt 1948 års avtal gäller beträffande beskattningen av inkomst av kapital den huvudprincipen att sådan inkomst skall beskattas endast i den stat där inkomsttagaren har hemvist. Emellertid görs undantag för det fall att skatt på kapitalavkastning uttas genom avdrag vid källan. Reglerna här-om innebär att källskatteavdrag som verkställs för aktieutdelning f. n. restitueras med belopp, som överstiger en skattesats av 5 % av utdelningen, medan källskatt för ränteinkomst, som utbetalas från Schweiz till en inkomsttagare med hemvist i Sverige, inte kan återkrävas.

Även enligt det föreliggande avtalsförslaget skall inkomst i form av aktieutdelning och ränta i princip beskattas i inkomsttagarens hemviststat. Den stat där inkomsten har sin källa förbehålls enligt art. 10 § 2 och art. 11 § 2 i förslaget rätt att i överensstämmelse med intern lagstiftning beskatta sådan inkomst med högst 5 % av inkomstens belopp. Denna begränsning av in-

ternt gällande källbeskattning till 5 % har vid förhandlingarna förutsatts ske genom restitution på ansökan av inkomsttagaren och under medverkan av beskattningsmyndigheterna i de båda länderna. Närmare bestämmelser om förfarandet avses skola intas i en specialöverenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna på sätt som skett i fråga om det restitutionsförfarande som f. n. tillämpas för källskatt på aktieutdelning. Den schweiziska källskatt på 5 % som slutgiltigt kommer att bäras av en inkomsttagare med hemvist i Sverige skall enligt art. 25 § 1 avräknas från den svenska skatten på inkomsten. Enligt förslaget kommer således i Sverige dubbelbeskattningen av aktieutdelningar och ränta att helt undanröjas genom credit of tax-metoden. Vid beskattningen i Schweiz skall enligt art. 25 § 7 en inkomsttagare med hemvist i Schweiz erhålla en skattelättnad vars närmare utformning regleras i schweizisk lag.

Beträffande aktieutdelning mellan bolag innehåller art. 25 en särskild regel som ett undantag från det nyss berörda credit of tax-förfarandet. Till förekommande av kedjebeskattning av bolagsvinst blir utdelning från ett schweiziskt dotterföretag till ett svenskt moderföretag fritagen från svensk bolagsskatt under förutsättningar som anges i 5 §. Enligt denna paragraf förutsätts för skattefrihet att utdelningen enligt svensk lag skulle ha varit skattefri i Sverige om även det utdelande företaget hade varit att anse som bosatt i Sverige. Som ytterligare villkor stadgas att det schweiziska företagens inkomst huvudsakligen skall härröra från annan verksamhet än förvaltning av värdepapper eller annan därmed likartad lös egendom. Genom bestämmelsen i 5 § utesluts vidare från skattefrihet i Sverige utdelning från ett företag som visserligen har skatterättsligt hemvist i Schweiz men utövar sin verksamhet i andra länder.

I förslaget har i art. 12 och 13 upptagits bestämmelser om beskattning av royalty och realisationsvinst, vilka i sak inte torde medföra någon ändring, då väsentligen samma principer för uppdelningen av beskattningsrätten mellan de båda staterna återfinns i gällande avtal. Nytt är dock stadgandet i art. 12 § 3 enligt vilket royalty skall beskattas som inkomst av rörelse om den inflyter i en verksamhet, som mottagaren bedriver från fast driftställe i källstaten, och den tillgång för vilken royaltyn utgår har verkligt samband med det fasta driftstället. Bestämmelserna om royalty har i art. 12 § 4 i överensstämmelse med OECD:s rekommendation uttryckligen begränsats till att avse fall då fråga är om royalty i egentlig mening, dvs. om betalningar som till beloppet inte överstiger vad som skulle ha avtalats mellan parter utan inbördes intressegemenskap.

De regler som föreslås i art. 15—20 i fråga om beskattning av inkomst av fritt yrke samt enskild och allmän tjänst har i huvudsak sin motsvarighet i nu gällande avtal. Inkomst av enskild tjänst beskattas i regel uteslutande i inkomsttagarens hemviststat. Utförs arbetet i den andra staten får inkomsten emellertid enligt art. 16 § 1 tas till beskattning där. Enligt 2 § skall be-

skattningen likväl ske i den anställdes hemviststat om arbetet utförs under en endast kortvarig vistelse, högst 183 dagar, i den andra staten och inkomsten inte erhålls från den andra statens område. Stadgandet i 3 § om inkomst av arbete ombord på fartyg och luftfartyg saknar motsvarighet i 1948 års avtal. Sådan inkomst beskattas enligt förslaget i den stat där företagets verkliga ledning är belägen. — Som förut omnämnts omfattar avtalsförslaget till skillnad från gällande avtal den svenska bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar. Enligt art. 18 skall artister och idrottsmän alltid beskattas för inkomst av sin yrkesutövning i den stat där verksamheten utövas. Denna regel, som ansluter till OECD:s rekommendation, föreslås i en tilläggsbestämmelse gälla även när inkomsten uppbärs av ett företag i vilket artisten eller idrottsmannen i fråga är anställd. — Beträffande pensioner, som utgår på grund av förutvarande enskild anställning, bibehålls i art. 19 § 1 den nu gällande regeln om beskattning i inkomsttagarens hemviststat. Enligt en ny bestämmelse, som återfinns i art. 19 § 2 i förslaget, skall Sverige dock ha rätt att utta skatt på pensioner som enligt svensk socialförsäkringslagstiftning utbetalas till en person med hemvist i Schweiz. Dubbelbeskattning undviks i sådana fall genom att inkomsttagaren enligt art. 25 § 4 i förslaget från den svenska skatten på inkomsten får avräkna ett belopp motsvarande den schweiziska skatt som han har erlagt för samma inkomst. — Ersättning, som utgår på grund av allmän tjänst, beskattas enligt art. 20 i allmänhet i den stat från vilken ersättningen utbetalas. Avtalsförslaget avviker på denna punkt från den av OECD rekommenderade bestämmelsen bl. a. däri att beskattningen i den stat varifrån inkomsten utbetalas föreslås begränsad till ersättningar i allmän tjänst som utbetalas till medborgare i den staten samt att sådan inkomst skall vara fritagen från beskattning i den andra staten.

Enligt art. 21 skall inkomst i form av livränta beskattas i inkomsttagarens hemviststat. Beträffande denna bestämmelse samt stadgandet i art. 22 § 2 om viss skattefrihet för inkomst under praktikanttjänstgöring i anslutning till högre studier under högst 100 dagar ett och samma beskattningsår må nämnas att desamma inte direkt motsvaras av regler i 1948 års avtal eller något OECD-förslag. Enahanda bestämmelser har emellertid kommit till användning i flera tidigare av Sverige ingångna skatteavtal.

Inkomstslag för vilket ingen uttrycklig bestämmelse meddelats i avtalet föreslås enligt art. 23 skola beskattas endast i inkomsttagarens hemviststat.

Beträffande beskattningen av olika slags förmögenhetstillgångar gäller enligt art. 24 i förslaget i huvudsak att fastigheter och tillgångar nedlagda i fast driftställe skall tas till beskattning där de befinner sig medan övriga tillgångar beskattas där innehavaren har sitt hemvist. Avtalsförslaget överensstämmer på denna punkt med OECD:s rekommendationer.

Enligt 1948 års avtal begagnar båda staterna den s. k. exemptmetoden för undvikande av dubbelbeskattning med vissa förut berörda undantag i fråga

om beskattningen av bl. a. aktieutdelning och ränta. Metoden innebär att inkomst som enligt avtalet skall beskattas i den ena staten undantas från beskattning i den andra staten. Samma metod avses enligt art. 25 § 6 komma till användning i det nya avtalet för schweiziskt vidkommande.

Beträffande beskattningen i Sverige föreslås i art. 25 § 1 den viktiga nyheten att s. k. credit of tax-metod i princip skall tillämpas i fall då den skattskyldige enligt avtalets bestämmelser har skatterättsligt hemvist i Sverige. Enligt nämnda metod skall sådan skattskyldig taxeras i vanlig ordning här i riket för inkomst som enligt avtalet får beskattas i Schweiz. Från den svenska skatten på den skattskyldiges sammanlagda inkomster skall avräknas den inkomstskatt som han har erlagt i Schweiz. För förmögenhet gäller det samma. Det skattebelopp som skall avräknas får inte överstiga den svenska skatt som belöper på den i Schweiz beskattade inkomsten resp. förmögenheten. Vissa undantag från nämnda förfarande stadgas i art. 25. Sålunda skall inkomst som på grund av schweizisk allmän tjänst uppbärs av en person med hemvist i Sverige och som enligt bestämmelserna i art. 20 skall beskattas endast i Schweiz vara fritagen från svensk beskattning (art. 25 § 1 andra stycket). Som framgått av redogörelsen för avtalsförslagets regler om beskattning av aktieutdelning kan utdelning, som ett svenskt moderföretag uppbär från källa i Schweiz, under vissa förutsättningar vara skattefria i Sverige (art. 25 § 5).

Credit of tax-metoden föreslås i art. 25 §§ 2 och 4 få tillämpning på svensk sida även i vissa fall då den skattskyldige enligt avtalets bestämmelser har skatterättsligt hemvist i Schweiz. Som en nyhet stadgas nämligen i art. 25 § 2 att en fysisk person med hemvist i Schweiz skall få beskattas i Sverige oavsett övriga bestämmelser i avtalet om han därjämte anses bosatt i Sverige enligt bestämmelserna angående de svenska skatter som omfattas av avtalet. Här åsyftas de svenska bestämmelserna om bosättning i beskattningshänseende som återfinns i punkt 1 av anvisningarna till 53 § och i 68 § kommunalskattelagen. Föreskrifterna härulinnan har varit föremål för en översyn av tillkallade sakkunniga som i betänkandet »Internationella skattefrågor» (SOU 1962: 59) framlagt förslag till ändrade bosättningsbestämmelser. Förslaget innebär bl. a. att en svensk medborgare som avreser från Sverige — i de fall det inte redan från början är uppenbart att fråga är om en definitiv utflyttning — skall anses bosatt i Sverige under de närmast följande tre åren, om han inte förmår visa att ur beskattningssynpunkt väsentliga anknytningar till Sverige inte längre kvarstår. Med tanke på nämnda lagstiftningsförslag har vid förhandlingarna från svensk sida gjorts nämnda förbehåll i art. 25 § 2 för tillämpning av intern svensk rätt. Avtalsförbehållet skall enligt förslaget tillämpas endast på svensk medborgare som avrest från Sverige för inte mer än tre år sedan. Den dubbelbeskattning som eljest skulle kunna uppkomma i anledning av denna klausul skall enligt avtalsförslaget elimineras genom credit of tax-förfarande vid den

svenska beskattningen. Enligt vad som uttalats i punkt 4 i förhandlingsprotokollet har vid förhandlingarna rätt enighet om att tillämpningen av intern svensk lagstiftning enligt art. 25 § 2 i normala fall skall ske första gången på svenska medborgare som flyttat sitt hemvist till Schweiz efter den 31 december 1965, dock ej före ikraftträdandet av föreslagen svensk lagstiftning. Bestämmelsen förutsätter sålunda ny lagstiftning på detta område. Till frågan om utformningen av de svenska bosättningsreglerna avser jag att återkomma i ett senare sammanhang.

Det har förut påpekats att ett liknande credit of tax-förfarande enligt art. 25 § 4 skall tillämpas även i fall då en person med hemvist i Schweiz uppbär pension på grund av svensk socialförsäkring vilken beskattas i Sverige med stöd av avtalsbestämmelsen i art. 19 § 2.

Utöver de nämnda bestämmelserna innehåller avtalsförslaget regler rörande likställighet mellan skattskyldiga medborgare i de båda staterna (art. 26), förfarandet vid ömsesidig överenskommelse om avtalets tillämpning (art. 27) samt diplomatiska och konsulära befattningshavare (art. 28).

Vid förhandlingarna har det varit ett svenskt önskemål att i det nya avtalet ta in regler om utbyte av upplysningar för taxeringsändamål mellan de båda staternas behöriga myndigheter i huvudsaklig överensstämmelse med OECD:s rekommendationer. På schweizisk sida har man emellertid förklarat sig förhindrad att tillmötesgå detta önskemål. Som framgår av förhandlingsprotokollet har den schweiziska förhandlingsdelegationen förklarat bl. a. att upplysningar, som är erforderliga för en riktig tillämpning och för förhindrande av missbruk av ett avtal, kan utbytas redan på grund av förefintliga bestämmelser rörande förfarandet vid ömsesidig överenskommelse m. m. samt att en särskild bestämmelse i fråga om utbyte av upplysningar därför kan undvaras.

Det nya avtalet skall enligt art. 29 ratificeras och träda i kraft i och med utväxlingen av ratifikationshandlingarna. Avtalsförslaget är avsett att för Sveriges del tillämpas på skatt som utgår på inkomster förvärvade fr. o. m. den 1 januari 1966, samt, såvitt gäller statlig förmögenhetsskatt, i fråga om skatt som utgår på grund av taxering år 1967 eller senare. På schweizisk sida blir avtalet tillämpligt för varje beskattningsår som börjar den 1 januari 1967 eller senare. Att avtalet föreslås träda i tillämpning vid skilda tidpunkter i de båda länderna sammanhänger med att den i Schweiz tillämpade taxeringsperioden i regel omfattar två år med början varje ojämnt årtal. Motsvarande förskjutning av avtalets giltighetstid vid avtalets upphörande har kommit till uttryck i uppsägningsbestämmelserna i art. 30.

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. 1948 års svensk-schweiziska dubbelbeskattningsavtal är ett av de äldsta av nu gällande svenska avtal på detta område. Med hänsyn till de industriella och kommersiella förbindel-

serna mellan de båda länderna har den avtalsmässiga regleringen av dubbelbeskattningsfrågorna utan tvivel varit till gagn för båda de avtalslutande parterna. Redan då avtalet slöts stod det emellertid klart att uppkommande dubbelbeskattning inte kunde förebyggas i samtliga fall. Dessa och andra särskilda beskattningsfrågor i förhållandet till Schweiz ävensom den utveckling som ägt rum på den internationella dubbelbeskattningsens område har motiverat en översyn av avtalets bestämmelser. Det föreliggande förslaget till nytt avtal medför en bättre anpassning till avtalsbestämmelser som föreslagits av OECD och innebär att hittills kvarstående dubbelbeskattning kan undgås. Förslaget innebär även i övrigt förbättringar och förtydliganden på olika punkter. Tillfredsställande är även att avtalets utformning ej lägger hinder i vägen för tillämpning i förhållande till Schweiz av en senare lagändring i fråga om det skatterättsliga bosättningsbegreppet. I och för sig hade det från svensk synpunkt varit naturligt om avtalsförslaget kompletterats med internationellt vedertagna bestämmelser om visst administrativt samarbete i beskattningshänseende. Genom förhandlingarna har dock klarlagts att även utan särskilda avtalsbestämmelser möjligheter finns för de högsta finansmyndigheterna att bistå varandra i syfte att förhindra uppenbara missbruk. Jag finner det för egen del önskvärt att det nu gällande avtalet ersätts med ett nytt avtal upprättat i enlighet med det föreliggande förslaget. Jag får därför tillstyrka att förslaget godkänns.

Under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande avtalets undertecknande får jag hemställa att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna det föreliggande förslaget till avtal mellan Sverige och Schweiz för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet.

Vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt bifaller Hans Kungl. Höghet Regenten.

Ur protokollet:

Göran Sellvall

Bilaga

(Översättning)

**Verhandlungs- und Paraphierungs-
protokoll**

1. Nach Verhandlungen zwischen einer schweizerischen und einer schwedischen Delegation im Juli 1963 und im Juni 1964 in Bern und im Oktober 1964 in Stockholm wurde am 2. November 1964 ein in deutscher und in schwedischer Sprache abgefasster Entwurf zu einem Abkommen zwischen der Schweizerischen Eidgenossenschaft und dem Königreich Schweden zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen paraphiert.

2. Die beiden Delegationen werden sich dafür einsetzen, dass ihre Regierungen bald die Ermächtigung zur Unterzeichnung des Abkommens erteilen werden.

3. Die schweizerische Delegation stellt in Aussicht, vor der Unterzeichnung des Abkommens dessen Artikel 25 durch einen neuen Absatz 7 zu ergänzen; diese Bestimmung soll der Schweiz die Möglichkeit geben, für die nach Artikel 10 und 11 des Abkommens in Schweden besteuerten Einkünfte eine Entlastung zu gewähren. Die schwedische Delegation nimmt von dieser Absicht Kenntnis und erklärt sich einverstanden, den von der schweizerischen Delegation vorzuschlagenden Text im gegebenen Zeitpunkt in den paraphierten Entwurf aufzunehmen.

4. Zwischen den beiden Delegationen besteht Einverständnis darüber, dass die in Artikel 25 Absatz 2 des Abkommens vorbehaltene in-

**Förhandlings- och paraferings-
protokoll**

1. Efter förhandlingar mellan en schweizisk och en svensk delegation i juli 1963 och i juni 1964 i Bern samt i oktober 1964 i Stockholm paraferades den 2 november 1964 ett på tyska och svenska språken avfattat förslag till avtal mellan Konungariket Sverige och Schweiziska Edsförbundet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

2. De båda delegationerna skola verka för att deras regeringar snart lämna bemyndigande att underteckna avtalet.

3. Den schweiziska delegationen ställer i utsikt att före undertecknandet av avtalet komplettera dess artikel 25 med en ny § 7; bestämmelserna i denna paragraf avses skola ge Schweiz möjlighet att medge skattelättnad i fråga om sådana inkomster som enligt artiklarna 10 och 11 beskattats i Sverige. Den svenska delegationen är medveten om denna avsikt och förklarar sig beredd att inom angiven tid i det paraferade avtalsutkastet intaga en text, som senare kommer att föreslås av den schweiziska delegationen.

4. De båda delegationerna äro ense om att det förbehåll, som gjorts i artikel 25 § 2 i avtalet rörande tillämpning av intern svensk lag-

terne schwedische Gesetzgebung normalerweise erst auf schwedische Staatsangehörige angewendet wird, die den Wohnsitz nach dem 31. Dezember 1965, jedoch nicht vor Inkrafttreten der neuen schwedischen Gesetzgebung, aus Schweden nach der Schweiz verlegt haben werden.

5. Zur Frage des von der schwedischen Delegation zur Diskussion gestellten Austausches von Informationen vertrat die schweizerische Delegation die Auffassung, dass der Zweck eines Doppelbesteuerungsabkommens in der Vermeidung der internationalen Doppelbesteuerung besteht und dass die für die richtige Anwendung und die Vermeidung des Missbrauchs eines Abkommens benötigten Informationen schon auf Grund der bestehenden Bestimmungen über das Verständigungsverfahren, über die Durchführung der Begrenzung der im Quellenstaat auf Dividenden und Zinsen erhobenen Steuern usw. ausgetauscht werden könnten. Eine besondere Bestimmung über den Austausch von Informationen sei deshalb entbehrlich; denn selbst eine ausdrückliche Bestimmung könnte wegen des Zwecks des Abkommens nur den Austausch von Informationen vorsehen, die zur richtigen Anwendung und zur Vermeidung der missbräuchlichen Inanspruchnahme eines Abkommens notwendig sind. Die schwedische Delegation hat diese Erklärung zur Kenntnis genommen und auf eine besondere Bestimmung über den Austausch von Informationen verzichtet. Sie würdigte den Umstand, dass die Schweiz durch den Erlass des Bundesratsbeschlusses vom 14. Dezember 1962 Massnahmen gegen die ungerechtfertigte Inanspruchnahme von Doppelbesteuerungsabkommen getroffen hat, und dass auch die im Rahmen von Artikel 10 Absatz 2 und 11 Absatz 2 des Abkommens

stiftning, i normala fall skall tillämpas första gången på sådana svenska medborgare vilka flyttat sitt hemvist från Sverige till Schweiz efter den 31 december 1965, dock ej före ikraftträdandet av föreslagen svensk lagstiftning.

5. Beträffande den av den svenska delegationen väckta diskussionen i fråga om utbyte av upplysningar företrädde den schweiziska delegationen den uppfattningen, att ändamålet med ett dubbelbeskattningsavtal vore att undvika internationell dubbelbeskattning samt att de upplysningar, som äro erforderliga för en riktig tillämpning och för förhindrande av missbruk av ett avtal, kunde utbytas redan på grund av förefintliga bestämmelser rörande förfarandet vid ömsesidig överenskommelse, genomförandet av begränsningen av i källstaten uttagna skatter på utdelning och ränta osv. En särskild bestämmelse i fråga om utbyte av upplysningar kunde därför undvaras, ty även en uttrycklig bestämmelse kunde på grund av avtalets ändamål avse blott sådana upplysningar, som äro nödvändiga för en riktig tillämpning och för förhindrande av missbruk av avtalet. Den svenska delegationen har tagit del av denna förklaring och avstått från en särskild avtalsbestämmelse om obligatoriskt utbyte av upplysningar. Delegationen uppskattade den omständigheten, att Schweiz genom utfärdande av förbundsrådsbeslutet den 14 december 1962 vidtagit åtgärder mot orättmätigt utnyttjande av dubbelbeskattningsavtal samt att även den inom ramen för bestämmelserna i artikel 10 § 2 och artikel 11 § 2 av avtalet träffade överenskommelsen mellan de behöriga myndigheterna rörande genomförandet av begränsningen av de på ömse sidor uttagna källskatterna förutsätter, att Edsförbundets

zwischen den zuständigen Behörden abzuschliessende Vereinbarung über die Durchführung der Begrenzung der beiderseitigen Quellensteuern vorsieht, dass sich die Eidgenössische Steuerverwaltung und das schwedische Finanzministerium gegenseitig in der Verhinderung missbräuchlicher Steuerentlastungen unterstützen.

6. Zwischen den beiden Delegationen besteht Einverständnis darüber, dass auf den Zeitpunkt des Inkrafttretens des neuen Abkommens die Vereinbarung vom 28. Dezember 1948/1. Februar 1949 über die Durchführung der Rückerstattung der Quellensteuern von Kapitalerträgen durch eine neue Vereinbarung im Sinne von Artikel 10 Absatz 2 und 11 Absatz 2 ersetzt werden soll.

Ausgefertigt in Stockholm, am 2. November 1964, in zwei Exemplaren in deutscher Sprache.

Für die Schweizerische
Delegation:

Locher

Für die Schwedische
Delegation:

Sten Walberg

skatteförvaltning och svenska finansdepartementet skola bistå varandra i syfte att förhindra otillbörliga skattelättnader.

6. De båda delegationerna äro eniga om att vid tidpunkten för ikraftträdandet av det nya avtalet överenskommelsen den 28 december 1948 och 1 februari 1949 rörande verkställande av restitution av källskatter å kapitalinkomster skall ersättas av en ny överenskommelse i enlighet med artikel 10 § 2 och artikel 11 § 2.

Upprättat i Stockholm den 2 november 1964 i två exemplar på tyska språket.

För den schweiziska
delegationen:

Locher

För den svenska
delegationen:

Sten Walberg

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet på Stockholms slott den 23 april 1965.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON.

Föredragande: Ministern för utrikes ärendena.

I enlighet med föredragandens av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Regenten uti ärendena 1:o) — 2:o) fatta det beslut, som vid varje ärende antecknats.

1:o)

Kungl. Maj:t har förut denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till avtal mellan Sverige och Schweiz för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet. Enligt artikel 29 § 1 i förslaget skall avtalet ratificeras.

Kungl. Maj:t bemyndigar chefen för utrikesdepartementet att — med förbehåll för ratifikation efter riksdagens godkännande — underteckna ifrågavarande avtal.

Kungl. Maj:t föreskriver tillika, att utdrag av statsrådsprotokollet i detta ärende skall tillställas finansdepartementet och ambassaden i Bern.

Ur protokollet:
Magnus Nordbäck

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet på Stockholms slott den 29 oktober 1965.

N ä r v a r a n d e :

Statsråden STRÄNG, ANDERSSON, SKOGLUND, EDENMAN, JOHANSSON, HERMANSSON, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anför efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter.

Sedan Kungl. Maj:t den 23 april 1965 bemyndigat chefen för utrikesdepartementet att — med förbehåll för ratifikation efter riksdagens godkännande — för Sveriges del underteckna avtal mellan Sverige och Schweiz för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet, har avtalet den 7 maj 1965 blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under återopande av vad jag den 23 april 1965 anförde i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels godkänna förenämnda avtal;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den mån det erfordras i anledning av avtalet, meddela föreskrifter om ändringar i verkställda taxeringar, antingen dessa har avseende på statliga eller kommunala skatter, ävensom i eljest företagna åtgärder varigenom sådana skatter påförts.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Hans Ohlsson